

BIJ VLAGEN

Journal Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereniging

De bouw van een Gig

Combi

SRV regatta

ZOZ

Zeepunter in St-Tropez

Zomerztheid

Alle prachtige foto's zijn te vinden op KNZRV.nl, Nieuws

Combi weer in Muiden

Na jaren van afwezigheid heeft de KNZ&RV afgelopen weekend weer een Combi georganiseerd, onderdeel van de Combi Amsterdam (even-poule). Er waren 135 inschrijvingen verdeeld over vijf klassen. In totaal hebben we negen wedstrijden kunnen varen onder fantastische begeleiding van de wedstrijdleader Jan Willem de Vlaming en de voorzitter van het racecommittee Tol Trimborn.

Een zeer ervaren wedstrijdcommittee, met o.a. drie oud-Olympische zeilers, twee Nederlands Kampioenen en zoals iemand zei: "700 jaar zeilwedstrijdervaring", hielpen de Combi tot een succes te maken.

Aangezien het de afsluiting was van het Combi-seizoen waren er veel bekens te verdelen, iedereen ging tevreden naar huis!

We kunnen terug kijken op een hele geslaagde Combi Muiden!

'Executive Committee' van ISAF op onze sociëteit

Op 9 mei 2015 heeft het 'Executive Committee' van ISAF op onze sociëteit vergaderd. Het was de eerste keer dat dit hoogste wereldorgaan op het gebied van zeilen in ons land bijeenkwam. Wij zijn erg trots dat Pieter Keijzer het voor elkaar heeft gekregen dat het Committee haar werkdag bij ons doorbracht. De President van ISAF, Carlo Croce, was bijzonder verheugd om bij ons, als oudste zeilvereniging in Nederland, te kunnen vergaderen. Tijdens het uitstekend verzorgde diner in onze sociëteit waren er toespraken van de ISAF president, de voorzitter van het KNWV en de chef technische zaken van NOC*NSF. Namens KNZ&RV heb ik het ISAF bestuur mogen toespreken en heb ik stilgestaan bij onze relatie met Koning Constantijn.

Ons erelid Koning Constantijn gaf een toespraak waarin hij, onder andere, terugkeek op de wedstrijden die hij in het verre verleden in Muiden zeilde. Voor onze KNZ&RV was het een goede gelegenheid om Koning Constantijn, ISAF erelid en ons oudste erelid, te ontmoeten en met hem te spreken over de ontwikkelingen van onze Vereeniging. Met veel plezier wisselde Koning Constantijn zijn das om voor de KNZ&RV das. Onze ereleden Koning Constantijn en Koning Harald zijn zowel erelid bij ISAF als ook bij ons.

Aan boord van de Marie Charlotte

Het Bestuur
Koning Constantijn van Griekenland en Voorzitter Guido van Berkel

Te koop: Grandbanks 42 EU (2001)

Afm. 13,20 x 4,30m. 2 x Caterpillar 210pk (1.200h) + Onan generator. Dit schip is in uitzonderlijk mooie staat en voorzien van alle denkbare opties. Iedere winter in een verwarmde loods, terwijl romp en teak dekken jaarlijks behandeld zijn met Nanocoating. P.o.a. Peter Houbolt. Informatie: Tel. 06 136 823 07 of houb@planet.nl

Van de Bestuurstafel...

Wanneer u dit leest is het seizoen goed op gang gekomen. Na het koude voorseizoen is dan eindelijk de zomer verschenen. Ideaal voor allerlei vormen van watersport. Bij KNZ&RV was dat duidelijk te merken want er is weer veel beweging op de club. Na jaren van afwezigheid heeft de KNZ&RV eind juni in Muiden weer een Combi-jeugd georganiseerd. Een groot succes vooral ook door de inzet van veel leden. Garantie voor een gezellig clubleven.

De cateraar lijkt zijn draai gevonden te hebben. Het was natuurlijk wel even wennen. Vanzelfsprekend is er af en toe enige verwarring, maar de buffetcommissie doet goed werk en buigt zich serieus over alle op- en aanmerkingen. Ik schreef al in de nieuwsbrief over de geslaagde bijeenkomst in mei en in Muiden van de Executive Committee van de ISAF en het bezoek van erelid Koning Constantijn aan onze club. Ook informeerde ik u over de hernieuwde contacten met het Muiderslot en met de scouts die in onze haven hun schepjes hebben liggen. Onze Vereeniging was ook gastheer bij de eerste verkennende bijeenkomst tot het oprichten van een 'Ere-Divisie Zeilen', een nationale competitie voor zeilverenigingen waaraan wij natuurlijk niet mogen ontbreken.

Op 4 juli 2015 zijn Christiaan Daarnhouwer en Mick Groenewegen geslaagd voor hun schipper-Pi examen. Het opleidingssysteem functioneert. Eigen kweek! Een fraaie prestatie en voor de Vereeniging een garantie dat wij met onze Pi weer een aantal jaren vooruit kunnen. Het bestuur probeert de communicatie met de leden nog verder te verbeteren. Zo ontvangt u in het seizoen regelmatig een e-mail waarin wordt aangekondigd wat er zoal aan activiteiten gaan plaatsvinden. Door middel van de inloopavonden, waarvan wij er al één hebben georganiseerd, kunnen allerlei clubaange-

Tijdens de borrel van de Bestuur-Oud Bestuur bijeenkomst keek deze dame halsreikend vanaf de dakrand naar de hapjes

legenheden of onduidelijkheden worden besproken en uitgelegd. Eind augustus willen wij de tweede inloopavond organiseren.

Helaas heeft bestuurslid HGT, Willem Beunis, moeten besluiten zijn functie ter beschikking te stellen. Willem heeft veel bereikt in de jaren waarin hij HGT aanstuurde. Dat deed hij daarvoor ook al als Commissaris Jeugd. Wij zijn onmiddellijk op zoek gegaan naar een opvolger die wij in de ALV van november kunnen voordragen. Wij hebben de kandidaat nog niet gevonden en doen ook hier een oproep. Ik wens u allen een fijne en sportieve zomer toe.

Guido van Berkel, Voorzitter

Examinator Coco Waller met Christiaan Daarnhouwer en Mick Groenewegen

Het Bestuur

V.l.n.r.:

Jaap Arts

(penningmeester)

Harald Kruithof

(ondervoorzitter/roeien)

Jan Wilkens

(secretaris)

Guido van Berkel

(voorzitter)

Eveline Mutsaers

(jeugd)

Willem Beunis

(hgt)

Florence Sluis

(wal)

Dirk-Jan Zweers

(ondervoorzitter/zeilwedstrijden)

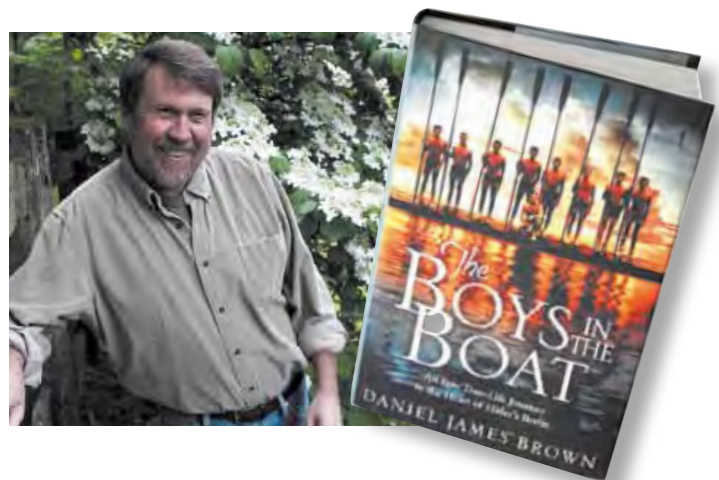

Boekrecensie

'The Boys in the Boat' door Daniel James Brown, Uitgeverij Penguin, 2013

Negen Amerikanen en het bloedstollende verhaal rondom hun selectie, de bouw van hun roeiboot, hun tegenslagen en succes op weg naar Goud tijdens de Olympische Spelen in 1936 in Berlijn. Het leek een onwaarschijnlijk doel. Met een team dat bestaat uit jongens die hun studie bij elkaar verdienden als houthakkers, havenarbeiders en boeren heeft niemand de illusie dat de ploeg van University of Washington in staat is de elite IVY-league universiteiten te verslaan. Maar de trainers, de jonge roeiers én de bootbouwer uit Seattle zijn tot het uiterste gemotiveerd. Na twee jaar trainen komt deze ploeg als sterkste van de United States uit de bus en mogen de jongens uit Seattle naar de Spelen in Berlijn. Hun reis per trein van de westkust naar de oostkust en per oceaanstomer naar Europa, met roeiboot en al, is weergaloos beschreven en een avontuur op zich. In het hart van Nazi-Duitsland, voor de ogen van Hitler, Goebbels en duizenden "Deutschland!!!" schreeuwende toeschouwers varen de Amerikanen het Duitse team voorbij. Hoofdropspeler in het verhaal is Joe Rantz, een tiener die zijn moeder verloor en vervolgens door zijn vader en diens nieuwe vrouw volledig aan zijn lot werd overgelaten. Het verhaal is gebaseerd op de gebeurtenissen zoals Joe die in zijn dagboek noteert, op de verhalen die hij in de loop van zijn lange leven aan zijn dochter vertelt, op de logboeken van de bootbouwer, krantenartikelen en op het verloop van de geschiedenis zoals we die achteraf kennen. De schrijver schetst de coming-of-age van Joe het leven in voor oorlogs America, voor oorlogs bootbouw, voor oorlogs selectiemethodes en ook de manier waarop Hitler Europa en de rest van de wereld met de Spelen een rad voor ogen draaide in zijn opmars naar oorlog. Natuurlijk dringt de vergelijking met de afgelopen winterspelen zich op. Dat je bij het begin van het boek al weet dat de Amerikaanse 8 de Spelen van 1936 winnen, maakt het boek nog spectaculairder. Wie na de laatste bladzijde van het boek op You-Tube de historische filmbeelden (vier minuten!) van deze roeiwedstrijd van Leni Riefenstahl bekijkt, zal de rillingen langs de rug lopen (You-tube: Rowing Summer Olympics Berlin 1936).

Madelon Oostwoud

KOERSBERICHTEN

zeil-, club-, en scheepvaartnieuws in het kort

80 JAAR DRAGEN IN NEDERLAND

Volgend jaar is het 80 jaar geleden dat de eerste Draak haar opwachting maakte in Nederland. Het Lustrumboek van de Nederlandse Draken Club verschijnt volgens planning in september 2016. Onder het motto : 'Wie erin zat staat erin' komen heel veel prachtige foto's boven water. Heeft u nog een doosje Drakenmemorabilia, dan houdt de NDC zich aanbevolen. Een mailtje aan ons eigen secretariaat volstaat. Dat komt dan vanzelf bij NDC-secretaris Philip de Koning Gans, de grote motor achter dit project.

VOLVO OCEAN IN SCHEVENINGEN

Een weergaloos evenement, dat de organisatie de afgelopen anderhalf jaar hoofdbreken zal hebben gekost, maar dan heb je ook wat. Inmiddels is Göteborg bereikt en is het feest weer voorbij. Niemand kon tevoren vermoeden dat meer 100.000 mensen naar Scheveningen zouden komen om de finish/start te zien, maar het was en bleef een mooi feest tot de laatste deelnemer vertrokken was. Op naar de VOL-gende editie van de VO!

COMBI IN MUIDEN

Het Combi-circus is voor het eerst sinds de jaren 80 van de vorige eeuw weer in Muiden neergestreken en wat was het leuk! Niet alleen hebben de jeugdleden heel goed gevaren, alle andere leden hebben zich qua flexibiliteit, belangstelling en support van hun allerbeste kant laten zien.

NEVER A DULL MOMENT....

.....met de nieuwe rubriek in Bij Vlagen, boek- en filmrecensies die voor ons 'botenmensen' leuk zijn. De eerste editie is Boys in the Boat, het bloedstollende verhaal van een '8' op weg naar Berlijn in 1936, dat geen roeier ongelezen mag laten. Las of zag u zelf een prachtig nautisch epos dat u met anderen wilt delen, aarzel dan niet een recensie te schrijven en in Bij Vlagen alle leden te enthousiasmeren.

DAGHAP

Het blijft een beetje een raar woord, maar oh, wat zijn we met zijn allen enthousiast over het aanbod van de nieuwe cateraar. Snel, goed-looking en lekker, wat wil een mens nog meer voor of na een training, vergadering of borrel?

OP KOERS

In het Engelse Weymouth, op de Olympische zeillocatie van 2012, pakte Marit Bouwmeester goud bij de ISAF Wereldbekerwedstrijd. De Friese zeilster uit de Delta Lloyd Kernploeg eindigde in het klassement met een overtuigende voorsprong van 9 punten op nummer twee Evi Van Acker. Dit was het één na laatste grote evenement voor Marit; voor de Spelen in Rio zeilt zij alleen nog een WK aan het eind van het jaar. Alle ogen zullen op haar gericht zijn.

Bij Vlagen

journaal van de knz&rv

Voor nadere informatie over het adverteren in Bij Vlagen contact opnemen met het secretariaat, telefoon 0294 - 261540.

redactie

Simon Keijzer, Paul Koch, Madelon Oostwoud, Marieke Poulie, Tjabien Wissenraet

redactie-adres

Postbus 30, 1398 ZG Muiden
tel.nr. 0294 - 261540

e-mail: secretariaat@knzrv.nl

art-directie/vormgeving

Tjabien Wissenraet

drukwerk

MediaCenter Rotterdam

foto's

Foto's zijn afkomstig van leden
tenzij anders vermeld

De redactie is verantwoordelijk voor het plaatsen van artikelen, niet voor de inhoud van redactionele bijdragen van medewerkers en lezers. Zij behoudt zich het recht voor in overleg met de auteur(s) bijdragen in te korten en/of te wijzigen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn en mogen maximaal 1000 woorden lang zijn, foto's ca 1 MB groot. Het Bestuur van de KNZ&RV is niet verantwoordelijk voor de inhoud van Bij Vlagen. Overname van artikelen is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

© 2015 Koninklijke Nederlandse
Zeil- & Roeivereeniging

Inzenden tekst en high-res foto's
BV 4/2015, vóór 15 september 2015
tjabien-w@planet.nl

Van de redactie

Dik en vet!

Ja, dat is hoe wij deze editie van de Bij Vlagen graag aan u presenteren. Een lekkere dikke Bij Vlagen met veel vette verhalen en foto's. De leden hebben overduidelijk niet stilgezeten dit voorjaar. Gelukkig hebben velen van u de moeite genomen een verslagje of foto's te maken, zodat er ook nog eens optimale napret kan zijn.

Één van de hoogtepunten voor watersportminnend Nederland was toch wel de pitstop van de Volvo Ocean Race in Scheveningen. Wat een spektakel en wat een berg watersporters bij elkaar. Net een grote reünie. Leuk om te zien dat ook veel leden de moeite hadden genomen om per boot de deelnemers te komen aanmoedigen.

Binnen de Vereniging was er gelukkig ook weer veel te beleven en ook daarbuiten was de vlag van de Koninklijke vaak te vinden op de internationale wateren. Hoe het iedereen verging, in wedstrijd- dan wel toerverband, is uitvoerig gerapporteerd in deze Bij Vlagen. Bijzonder zijn ook het verhaal over de bouw van een echte Muidense Pilot Gig en hoe het OT van de Pi toch ieder jaar een fantastische bijdrage levert aan een zeilkamp voor kinderen met kanker. We mogen als Vereniging trots zijn op zulke leden!

De R in onze Verenigingsnaam laat ook weer uitgebreid van zich horen. De Roeicommissie stelt zich voor en er werd opnieuw in Venetië geroeid. Een paar echte fanaten waagden zich zelfs op de Noordzee, genietend van de hoge golven waar gigs eigenlijk voor zijn gemaakt.

De Redactie hoopt in ieder geval dat u van ons clubblad kan genieten tijdens een hopelijk lekkere dikke vette zomer!

Marieke Poulie

De redactie v.l.n.r.: Simon Keijzer, Marieke Poulie, Tjabien Wissenraet, Paul Koch, Madelon Oostwoud.

Inhoud

Van de Bestuurstafel	5	Rondje Noord Holland	17
Koersberichten	6	Volwassenenzeilen	19
Boekrecensie	6	Kroeg voor de Boeg	19
Van de redactie	7	Koninklijke Holland Beker	20
Oranjeborrel	8	Motormuizen	21
Vertrekkers	8	De bouw van een Gig	22
Punter in St Tropez	9	ZOZ	24
Vuurschepenrace	10	Zomerzothed	26
Draken	12	Pi-nieuws	28
Markervuur Race	13	Roeicie stellen zich voor	30
Volvo Ocean race	14	Row-Along	31
Ned 345 in Deauville	16	Voga Longa	32
Buyshaven	16	Roei-nieuws	33

Oranje op Oranjeborrel

Morning Glory vertrekt voor rondje Atlantic

Het is er toch van gekomen. Maandag 29 juni in de loop van de ochtend vertrokken, uitgezwaaid door een paar dierbaren in Muiden. Op weg naar de Oranje sluis werden we ingehaald door een 'pudding' met daarin onze vrienden Ine en Eric met zoon Christiaan. Het was zo gezellig, dat ze mee voeren naar IJmuiden. In Amsterdam Noord, stond schoonzusje Janke te zwaaien, bij Eye broer Gerrit, ergens langs het Noordzeekanaal stonden Elisabeth en Willem en in IJmuiden kwam Piet Heijn aan gefietst uit Heemstede. Kortom we voelden ons zeer welkom uitgezwaaid!!! In IJmuiden door de sluis naar buiten een prachtige avond tegevoet, helaas zonder wind, via Duinkerken naar Dover, waar broer

Matthys helaas alweer van boord ging, vanwege andere verplichtingen. Het leek handig Dover, maar met de staking van de ferries naar Calais, werd het nog een hele toer voor hem om op tijd in A'dam te komen.

Wij verder naar Brighton, waar we in de haven uit ons shirt waaien. Voordeel met alle luiken open helpt het een beetje om de diesel geur uit een lekkende jerrycan weg te doen waaien. Er ligt een venijnig laagje diesel in het schip onder de vloer. Hebben net 8 keukenrollen gekocht om dit akkefietje morgen te klaren.....

Jet Key

Morning Glory is te volgen via: <http://symorningglory.blogspot.nl/>

Zeepunter KG 18 in 'les Voiles Latines de Saint-Tropez'

Sinds 2000 wordt jaarlijks in mei door de Ville de Saint-Tropez een groot evenement georganiseerd voor traditionele typen zeilschepen die de kustwateren van de Middellandse Zee bevaren. 'Les Voiles-Latines de Saint-Tropez'. Het zijn vooral traditionele vissersbootjes die in Zuid-Frankrijk 'pointu' heten. Nu veelal gebruikt als plezierbootjes. Italianen, Spanjaarden, Tunesiërs en Fransen uit allerlei haventjes van de Franse zuidkust verzamelen zich voor dit evenement in de oude haven van Saint-Tropez waar de megajachten dan de eer aan het oude hout moeten geven. Van 28-31 mei lagen er 72 kleurrijk gepavoiseerde bootjes in de haven. Naast een defilé waren er gedurende twee dagen hardzeilwedstrijden in de vorm van een 'défit'. Een soort laddercompetitie. Men kon elkaar in kleine groepjes uitdagen om op een halwewindse baan van 3 nm te bewijzen dat je harder kon dan anderen. De Zeepunter KG 18 was er dit jaar als enige Nederlandse traditionele houten vissersboot ook bij en werd derde in een klasse van 52 boten. Daarbij ontving de boot een 'Prix d'Elégance' van de jury tijdens het defilé, waarbij de bemanning een luid 'Hoezee' ten gehore bracht.

De door Punterwerf Wildeboer in Giethoorn gebouwde Zeepunter KG 18 is sinds 1998 een multifunctionele pret boot in onze familie. Van quasi-sloep tot Wad verkenner. Met een lengte over de stevens van 7,60 meter, een boeisel van 38 cm (uit één plank Bourgondisch eiken) en een flink spriettuig kan je er met een paar man ook leuk mee zeilen. Met die ervaring trof ik vier jaar geleden een lokale bekende in de haven van Saint-Tropez die stond te stuntelen met een spriettuig van de pointu 'Pastis'. Na wat aanwijzingen en enkele zeillesjes werd ik gevraagd 'Pastis' te schipperen tijdens de Voiles Latines van 2012. Tot vreugde van de Tropéziens wonnen we toen de hardzeilwedstrijd in onze klasse. En ik verloor de weddenschap die inhield dat ik een volgende keer met de KG 18 zou mee gaan doen. Dit jaar dus. De boot op een trailer naar Zuid-Frankrijk gebracht. De oceaanzeilmaten Hans Yntema, Bonne Hornstra en mijn oude zeilmaat Hans Goemans als bemanning aangevuld met Raymond Perret, een lokale Franse zeilvriend die zeer goed 'Hellevoetsluis' kan uitspreken naar aanleiding van een oud marine lied dat wij uit volle borst zongen tijdens het zeilen van onze rakjes.

Na het tuigen van de boot werd op donderdagavond 27 mei met een zwak lopend avondbriesje de oversteek van Port Grimaud naar Saint-Tropez gemaakt. Een mooi moment om het geverniste eikenhout en de roodbruine doeken in de avondzon te zien glimmen tegen het decor van het beroemdste vissersplaatsje van de wereld. En bij het binnenlopen van de haven, met de sierlijke wapperende 5 meter lange rood-wit-blauwe wimpel aan de top van de spriet (met veel dank aan Liesbeth en Michiel Bloemer) kwamen bemanningen en eigenaren van enkele giga Feadships over de reling kij-

ken naar en applaudisseren voor de oer van Nederlands ambachtelijke scheepsbouw.

Op de 28e was de halve havenkom gevuld met alle kleuren van de regenboog en kleurrijke vrolijke bemanningen die elkaar van boot tot boot toedronken. Het bleek één grote familie van booteigenaren te zijn. Ongeacht afkomst of type boot. Dat werden wij ook snel met de naast ons liggende crew van de pointu 'Mon Ami' uit Sanary en 'Jasmin' uit Tunesië. Toen wij uitlegden dat 'punter' het overeenkomstige woord voor 'pointu' is, was het duidelijk dat wij ook tot deze bijzondere familie behoorden.

Dat we ook aanzienlijk harder zeilden dan de rest van de vloot werd toegekend aan onze Viking genen en uiteraard aan de kwaliteit van de boot.

We hebben het tijdens het 'défit' moeten afleggen tegen de nogal overtuigde Italiaanse petit pointu 'Celestine', gestuurd door een sterk op Asterix lijkende oud visserman uit Genua en zijn twee vrienden die de boot in evenwicht hielden. Op dag twee lag hij in de 'grande finale' na drie ronden voor op ons, maar wij hadden het goede zee-manschap aan onze zijde tijdens de vierde ronde. Een windshift bij de finishlijn deed hem tegen de boei belanden. Zo ook de als eerste liggende Franse petit pointu 'Rubicon'.

Volgens Bonne leek dit jachtje sterk op een Vrijheid maar dan met een overtuigd latijn zeil, dus eigenlijk geen partij voor 1000 kg eikenhout met vijf man aan boord.

Wij anticipeerden een ruimende wind, stuurden wat hoger en kwamen met vol zeil ruim voor deze twee bootjes over de lijn en lagen tot en met de laatste zesde ronde (totaal 18 nm gevaren) voor op de twee volgers. Helaas was er geen regel die leidde tot diskwalificatie wegens het aanleggen aan een wedstrijdboei. De totale snelste tijd over zes ronden was bepalend voor het eindresultaat..

Hierdoor konden wij met groot genoegen de Italianen (2e) en de Franse winnaar feliciteerden. Omgekeerd van hen respect voor 'Les Vikings `a l'attaque' en de warme uitnodiging om ook vooral met de KG 18 naar Genua te komen. Tijdens het evenement bleek dat er nog twee Nederlandse schippers waren die tot de lokale bevolking zijn toegetroten en met hun pointu Gigi respectievelijk Heliconia lid zijn van de lokale pointu-club. Helaas zaten zij in een andere groep, zodat een Nederlands onderonsje op het water niet heeft plaats gevonden.

Al met al geeft deze fantastische en leuke ervaring voer aan dromen en filosofieën over nieuwe avonturen met de KG 18 naar andere bijzondere oorden voor 'Les Vikings des Pays-Bas'.

Philip de Koning Gans

Met dank aan de maten Hans Yntema, Bonne Hornstra en Hans Goemans.

Vuurschepen Race en North Sea Race

foto: sandervanderborch.com

Vuurschepen Race 12-15 mei 2015, 142 mijl. Lemminkainen NED 537

De zondag vooraf de boot naar Scheveningen kunnen zeilen en bij aankomst direct laten keuren. Op de stormzeilen en een paar borgtouwjes na was alles in orde. De dinsdag voor de start was alles in orde. Vroeg in het seizoen en voor ons dit jaar een verplicht nummer in verband met de Fastnet plannen. Vroeg bleek duidelijk, iedereen was nog volledig door werk in beslag genomen bij aankomst. Ingeschreven in de IRC klasse (II) om te zien hoe de meet-brief uitpakt met de verkregen rating van 0.963. Voor de start goed Italiaans gegeten zodat er niet meer gekookt hoefde te worden. Met de genua 3 en vol grootzeil op naar de start. De windvoorspelling van westelijke 16-22kn gold voor de hele nacht, later draaiend naar noord west en afnemend bij Engeland.

De overbuurman uit de haven gaf nog een advies mee: "Aan de overkant wordt de race gewonnen, wees daar wakker en alert!" Uitgezwaaid door de Baltic 45 Beluga van Frans Ingen Housz. We startten dezelfde tijd als de ORC 3 groep van de Swaerte Swaen van Tol Trimborn, die ook op was voor de Fastnet kwalificaties. Een paar prutsers op de startlijn verhinderde een goede start maar uiteindelijk kwamen we niet slecht weg. Na een kort rak van een mijl, halve wind naar het eerste merkteken gedurende 7 mijl. Echt scherp waren we nog niet gezien de tijd die er nodig was een halfwinder te zetten. Er volgde een rak met een klein knikje in de schoot gedurende 23 mijl om vervolgens scherp aan de wind richting Engeland te gaan.

Ofschoon wij tijdens lange aan de windse rakken duidelijk het idee hadden veel te verliezen viel het mee. De boot kon met de zeilvoering hard gevaren worden. De wind valt geheel in de goede range voor de Baltic 39.

AIS is een dankbaar instrument tijdens wedstrijden, iedereen is goed te peilen. Gedurende de nacht was het zaak het juiste moment overstag te gaan om over bakboord Harwich aan te zeilen. Met het ruimen van de wind naar noord west in gedachten werd door de nachtdienst het juiste moment gekozen. 's Nachts was het koud, zeer koud. Lang geleden dat ik het zo koud had ondanks alle lagen (5!), handschoenen, mutsen etc. De slaapzakken waren er ook niet op berekend. Suikerbrood en warme thee en koffie hielden ons op de been.

Aan de Engelse kust viel de wind deels weg en ruimte inderdaad naar noordwest en genua 3 voor 2 gewisseld. Met de weinige wind en later de spi kon er goed gang gehouden worden en werd er goed ingelopen. Er kwamen veel boten van boven naar beneden zeilen. Zij hadden en minder wind en de verkeerde hoek en hebben veel ingeleverd. Een leuk traject al spinnakerend en gijpend rond Felixstowe bracht ons naar de finish bij de monding van de Orwell. Iets meer dan 25 uur gevaren. Al ras volgden berichtjes van de volgers thuis dat onze positie goed was en 2e en 3e plekken werden gemeld. Zelf hadden we ook het gevoel dat we redelijk optimaal hebben kunnen varen en een goede tactische klap hebben gemaakt richting Harwich.

Bij de geheel vernieuwde Royal Harwich Yachtclub aangelegd en nog net een hapje en pints kunnen krijgen. Daar zittende werden we opeens gefeliciteerd met de eerste plaats, nou werd het helemaal mooi! More pints please! De volgende ochtend hingen de uitslagen er met inderdaad de eerste plaats vermeld in de IRC2 klasse. Hadden we vooraf niet bedacht, wel zeer fraai dat het gevoel van goed zeilen dan wel overeen komt met de uitslag. Tol met de Swaerte Swaen als prima 3e in de ORC klasse 3. Voor de lunch inschrijving/aanmelding voor de North Sea Race geregeld. Lunchen uiteraard in de Butt&Oyster in Pin Mill, voor drie man een eerste keer, deze kan nu af gevinkt worden. De lunch liep naadloos over in de borrel en prijsuitreiking die op zich weer gevolgd werden door een diner in de Butt&Oyster.

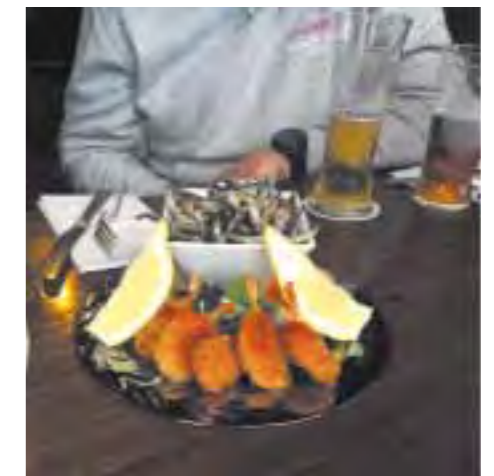
NorthSea Race 2015 180 mijl

Windvoorspelling 15-22 kn met een dipje in de wind in de eerste middag. We hadden al geanalyseerd dat de winst in het eerste deel te halen viel.

Een divers parcours door geulen en windparken alvorens koers te zetten richting Lowestoft en dan over te steken. Start vrijdagochtend 10.30uur. Ondanks de meeste duidelijke start instructies van Nick Elliot van het RORC team toch een verkeerde timing op de start. Wel de goed kant gekozen en na het eerste rak al direct een mijl voor op de direct concurrenten. Het tweede rak richting de South Galloper begon uitermate goed, het gat werd steeds groter. Echter hebben we ons hier behoorlijk laten foppen door de wind die weg viel en de stroming die onze wind helemaal weg nam. Zonder gang door het water werd het opeens moeilijk de boei fatsoenlijk te ronden.

De boten die achteraan lagen en de boei veel scherp konden aanzeilen behielden gang en rond de boei vlot. Daarna viel de wind geheel weg bij het windmolenpark. Een spoortje wind gaf ons gang maar wel ruim rond het veld. Dit gaf echter niet de winst, in tegendeel, het kostte ons veel toen de anderen eerder de nieuwe wind konden oppikken en koers Lowestoft konden zetten. Spi's konden weer op tot de mast boei. Bij het donker worden en toenemen van de wind tot 24 kn de spi gestreken en de genua uitgeboomd en kort een rif gestoken. Na het rond van de mastboei richting de meest noordelijke boei. De hondenvacht deed zijn naam eer aan; in wind, regen en slecht zicht. Er lagen drie onverlichte boeien op deze route waar ook prompt drie boten tegenaan zijn gevaren.

Voorgerecht op de 1e prijs laten serveren

De volgende ochtend spi weer gehesen richting de Nederlandse kust. De concurrentie lag verder weg dan handicap technisch mocht. Bij de kust de spi weer gestreken toen de wind doortrok naar 25 kn. Het laatste aan de windse rak in van 5 mijl met genua 2 richting Scheveningen, we dachten zelfs nog aan een rijfe. Voor de laatste boei en ruime rak van 4 mijl naar de finish viel de wind weg. De YellowBrick app had weer bereik en gaf door dat we van 4 naar 5 en 6 zakten. Dat was een duur laatste rakje, niets aan te doen. Maar verloren hebben we het bij de South Galloper en de windstille bij het windmolenpark. Hadden we het hier beter gedaan dan hadden we aan het eind ook geen last gehad van de wind die weg viel. Vermoeid en laat in IJmuiden, stroom tegen natuurlijk. Goed geslapen en de volgende ochtend door naar Muiden.

Zeer voldaan en tevreden de boot opgeruimd en ontzout. Het was een zeer goede generale voor de Fastnet. Boathandling goed geoefend en een nuttig lijstje aanpassingen kunnen opstellen. Maar bovenal een goed en zeer gezellig team.

Marc van Bommel. NED 537 Lemminkainen

Wouter, Jeroen en Michiel met de nieuwe NDC-wisselprijs de 'Muiderslot Trofee'

NED 300 wint Muiderslot Trofee

De eerste serie Muiderslot:

Het weekend 30 en 31 mei was weer zo'n weekend waarop de jongens van de mannen werden gescheiden en er zelfs ook een paar mannen toch maar hun kruit droog hielen op de zondag. Zaterdag drie potjes. Onder prima begeleiding van Jan-Willem de Vlaming en team werd een baan west van Pampus uitgelegd. De wind bouwde gedurende de dag op. Met een voldaan gevoel gingen we na afloop in de Pampusbar aan de chili con-carne met rijst en een biertje. Uiteraard verhalen met elkaar gedeeld waarom het gegaan is zoals het gegaan was.

Zondag vertrokken met licht briesje in de rug uit de haven maar om 11 uur trok conform verwachting de wind behoorlijk aan. Mooie spannende pot met close-racing en harde gemene drukkers tesamen met forse windshifts. Gaaf varen dus en bij de les blijven. Bij Ben, Steven en Yves van de BEL 80 konden de sigaren in ieder geval niet droog houden. De Kilo-knallers van de NED 300 deden goede zaken met een overall 1e plek. Dat deden ze op zaterdag overigens ook al.

Een hele mooie prestatie en zeer scherp en attent varende was Lennaert van der Kroon met bemanning Sebastiaan Brinkhorst en Dax Stokman met een overall 3e plek met de NED 397. Prima beslissing om zondag te beperken tot één race i.v.m. toemende wind, regen en vlagen tot 30kts. Beslissing well-taken door Race Officer Jan Willem en chapeau voor de NED 397.

Samenvattend: Het was een internationale vertegenwoordiging met de EST 11 Dimitri Bondarenko op 9, GER 1005 Axel Engstfeld op 7 en BEL80 Ben van Couwenbergh op 2. Een fantastisch weekend heerlijk competitief gevaren en vermoeid maar voldaan op de bank in slaap gevallen bij thuiskomst zondag namiddag.

De tweede serie Muiderslot:

13 juni: voorspelling vlagen tot 22 knopen en regen tot in de middag. Later op de middag opklaringen en vlagen tot 30 knopen. Die laatste hadden we inderdaad op het terras waar de wijnglazen van de tafels woelen. Op het water, met name in de derde pot, eveneens. Maar geen reden voor 11 van de 13 ingeschreven deelnemers om aan de kant te blijven.

Helaas moesten twee boten door bemanningsgebrek verstek laten gaan. Een probleem dat dezer dagen steeds meer voorkomt. En het aantal bemanningswisselingen in diverse boten was ook opvallend. Dankzij de beschikbaarheid van Alkmaarse en Aalsmeerse zeilers en druk gebel in het begin van de week kon menig buitenlandse en Muidense boot toch aan de start verschijnen onder het motto 'with a little help from my friends'.

with a little help from my friends

De NED 300 met Michiel en Wouter van Dis, dit weekend versterkt met Jeroen Burks, consolideerden op zaterdag 13 juni hun eerdere eerste plaats. De NED 22 was eveneens sterk op de 13e en finishte met een gelijk aantal punten als de NED 300. De NED 398 met Philip de Koning Gans, Harm Slot en de in de Drakenvloot teruggekeerde Roeland Houtman aan het helmhout, zeilde sterk in de tweede race naar de 2e plaats. Heel jammer dat er vlak voor de start van race drie een 'touché' was met de NED 1. Hierdoor kwam de NED 1 te laat over de start en besloot de NED 398 een DNS te pakken. Het RC zal het te druk hebben gehad met de 1 minuut om te overwegen de start af te breken en de 'geblesseerden' even tijd te gunnen om zich te herpakken voor een nieuwe start. Zondag 14 juni het vervolg met een voorspelling die ook uitstekend uit kwam. Geen wind. Om 12.30 u besloot het RC de wedstrijd af te blazen en over te gaan tot de prijsuitreiking van deze nieuwste Muiden-serie.

De NED 300 werd de overall winnaar met veel 1-tjes en 2-tjes. De BEL 80 met Ben van Cauwenbergh, Alexandre Tinoco en inval-ler Siebe de Boo overall tweede. En de NED 275 met Ivo Kok, Remco van der Berg en Roel ten Hoopen derde. Voor de deelnemers die alle dagen aan deze serie hadden deelgenomen was de eindscore uiteraard beter dan de velen met één of meerdere DNC's. Dit tot grote vreugde van onze vriend Axel Engstfeld die in een vrolijke stemming met een 5e overall plaats terug reed naar Keulen. Gemiddeld per dag elf boten op het water, waaronder de aanwezigheid van twee Belgische boten, een Duitse boot en een Estse boot. Met de ondervonden stevige, variabele en vlagerige wind op drie van de vier dagen en de bekende IJsselmeer-chop, waarbij de golven soms massaal over dek rolden in het spi-rak, was het een mooi internationaal evenement, de klasse waardig.

Bron: www.dragonclass.nl

No	Zeino	Naam
1	NED 300	Michiel van Dis, Wouter van Dis, Jeroen Burks, KNZ&RV
2	BEL 80	Ben van Cauwenbergh, Alexandre Tinoco, Siebe de Boo, RYCB
3	NED 275	Ivo Kok, Remco van der Berg, Roel ten Hoopen, KNZ&RV
4	NED 409	Ton de Waard, Yorick de Waard, Yui vogel, R&ZV Gouda
5	GER 1005	Axel Engstfeld, Leo Schmeemann, Falk Schmidt, CKA
6	EST 11	Dimitri Bondarenko, Nikolai Poljakov, Bart Jan Scheffer, KALEV
7	NED 397	Lennaert van der Kroon, NN, NN, ARZV
8	NED 22	Nick de Jong, Hans van der Laarse, Flobin de Jong, KNZ&RV
9	BEL 66	Edouard Wylleman, Ab Elens, Daan Goedkoop, KNZ&RV/ANSYC
10	NED 352	Frank van Beuningen, Friso de Koning, Pieter Smits, KNZ&RV
11	NED 311	Eram de Wilde, George Elty, Maarten Puijtenberg, G.W.V. Eilhoeven
12	NED 398	Philip de Koning Gans, Harm Slot, Roeland Houtman, KNZ&RV
13	NED 1	Ronald Pfeiffer, Jaap Eisinga, Imp Visser, KNZ&RV
14	NED 185	Rob Dekeukeleire, Evert Kroll, Frits Dekeukeleire, W.S. Heeg
15	NED 380	Jacobs J. Roosjen, Ewoud Roosjen, Philip Brasser, De Meent
16	NED 423	Gerhard Nederlof, Diederik Nederlof, Daan Goedkoop, KNZ&RV
17	NED 341	Eric Nocijen, Joris Verindien, Doll Reith, WV De Maasbant 151
18	NED 368	Ferrie de Vries, Marc van der Weert, Yui Laamans, KNZ&RV
18	NED 419	Quinn van Aspert, Louis Keukmans, Andrew Morrison, KNZ&RV

Altijd mooie plaatjes bij de Markervuur Race

Boven: De bemanning van de Kaatje geniet zichtbaar

Boven rechts: Johan Pieter en Marie Charlotte Pauwe a.b.v. de Marie Charlotte

Rechts: De Daniëlle in gevecht met de Aphrodite
Onder links: Hein Nanninga met de beste windrichtingmeter: het wollen draadje

Alle foto's staan op KNZRV.nl

De Brunel wordt uitgezwaard.
Ook door leden van de KNZ&RV
in de Prince van Rob Scheers
(de motorboot recht onder-in beeld)

De Haagse zee bruist harder voor wedstrijdzeilers van Volvo Ocean Race

Mijn vader wilde per se een zeilboot. Als zoon van een broodventer uit Oostzaan bouwde hij, samen met z'n beste maat, een vlot en zette er een vloerkleed op. Met de 'Piet Heijn' beleefde hij de mooiste avonturen. Vele jaren later, ik was nog een kind, kwam hij thuis met een videoband van een beroemde Nederlandse zeiler die de Whitbread Round The World Race had gewonnen. 'The Flyer flies faster' heette die video. Samen met mijn broers verslonden we de beelden en imiteerden we, lacherig maar gefascineerd, het gebroken Engels van Cornelis (Conny) van Rietschoten, de beroemdste zeezeiler die dit land ooit heeft voortgebracht. Hij won met zijn Flyer tweemaal de Whitbread, de voorganger van de Volvo Ocean Race.

Het was 1978, ik was 13 jaar oud. Het kwaad was geschied. Zeilen deed ik al, als side kick van mijn twee oudere broers, maar ik wilde meer. Het hoogste niveau. Waar Conny van Rietschoten zo gepassioneerd over vertelde in die video. Ja dat! Van kleine open bootjes tot zeiljachten, wedstrijdzeilen wilde ik. Dat deed ik vooral op zoet water. Paterswoldsemeer, IJsselmeer, de Braasem en de lastige Kralingse plas. Ik dacht dat ik al een heel eind was.

Tot dat die eerste keer dat ik mee mocht doen aan de IJspiegel Trophy, georganiseerd door de Jachtclub Scheveningen. Het kleine, bijna obscure clubgebouw, de ernstig vervallen haven en van die racezeilboten waar je van droomt. Er ging een wereld voor me open. Ik was terecht, maar nog niet thuis. Daar aan de Tweede Haven van Scheveningen op die koude, herfstachtige dag in 1982 keek ik mijn ogen uit. Hier zeilden echte oceanracers rond. Met alles erop en eraan. Ik zag allemaal 'mini-Flyers'. Het hele jaar werd hier op kleine en grote boten wedstrijden gezeild op zee. Allemaal gelijkgezinden. Ook in hartje winter. Vooral in hartje winter, zeilen voor de kust van Scheveningen.

Zonder sluisen, zo de zee op. Binnen een paar minuten ervaar je de vrijheid van de zee. Eenmaal door de havenhoofden op zee maak je voor het eerst die sensatie mee. De krijgsende meeuwen en het bruisende zoute water dat onder de boot doorglijdt. Echte golven, lange golven. Niet voor niets verzamelen de allerbeste zeezeilers en snelste boten zich nog steeds in de haven van Scheveningen. Er is geen andere haven in Nederland waar dezelfde sfeer hangt. Waar dezelfde ambities het jaar rond gedeeld worden. Scheveningen is voor drie dagen in juni het zeezeilmekka van de wereld.

Geen wonder dat ook de avonturiers in de langste en zwaarste zeilrace ter wereld, de Volvo Ocean Race, de haven van Scheveningen nu eindelijk aan deden. Mannen, zeebonken met ontombare passie voor een ongelofelijk verslavende en eerlijke sport. Zeezeilers die de wens hebben om dat prachtige gevecht te willen leveren tegen de elementen, op de meest geschikte locatie van Nederland, namelijk voor de kust van Scheveningen. En zo lagen die zeven Volvo Ocean Race-boten bijna twee dagen in de derde haven.

Een haven waar het drie dagen feest was voor jong en oud, voor zeebonken en landrotten, voor Hagenaren en Hagenezen voor zeilers en niet zeilers en voor leden van de Koninklijke Nederlandse Zeil- & Roeivereniging. De zeven zeilboten van de Volvo Ocean Race zijn ondertussen over de eindstreep in Gotenburg gevaren. Bij het vertrek sta ik op de kade met tienduizenden en nog eens tienduizenden op het water en op de duinen. De tocht rond de wereld van ongeveer 38.739 zeemijlen zit er na negen maanden op. Mijloenen zeilers wereldwijd, inclusief vele Nederlandse en leden van onze Vereniging, zijn 'beraakt' met dit magische avontuur. Die denken: doen! Zeilen is gezond, geeft plezier en brengt samen. Als jong broekie leerde ik zeezeilen voor de kust van Scheveningen. Met de mogelijke komst van de Volvo Ocean Race wordt misschien wel de volgende generatie zeilers geboren.

Simon Keijzer*

PostNL kwam met een speciale postzegel

ZKH Koning Willem-Alexander op bezoek bij Team Brunel

Ons lid Simeon Tienpont versterkte Team Vestas Wind

*Simon is directeur van Marvin & Miles, het bureau dat het Volvo Ocean Race Festival in Den Haag mede organiseerde.

NED 345 wint Open International de Dragon

Team Hybris met Reinier Wissenraet, Pim ten Harmsen van der Beek en Marc Reijnhoudt hebben de Open International de Dragon in Deauville gewonnen. Na een bloedstollende strijd tussen Ned 345 Hybris en GBR 775 Danish Blue van Paul Richard Hoj-Jensen wist de Ned 345 in het laatste rak de eerste prijs binnen te halen. Beide Draken eindigde gelijk met 7 punten, maar de winnaar is diegene die de laatste wedstrijd wint.

Ned345: 3 x eerste en 3x tweede.
GBR 775: 3 x eerste, 2 x tweede en 1 x vijfde.

Filmpje op: www.youtube.com/watch?v=bvnrzQScmkU

Een eerste Ronde om NoordHolland

De aanloop

Zeilen in competitief verband heeft mij nooit echt getrokken. Maar na in 2013 voor het eerst de 24-uurs gezeild te hebben ontwaakt er toch een klein vlammetje. De 2014 editie bevestigt dit nogmaals en met de boot van mijn zwager Eric, de Virago, zeilen we in 2015 vanuit Muiden mee met de Flevomare woensdagavondwedstrijden en schrijven we ons in voor de YSY Ronde om Noord-Holland. Het is maar goed ook dat we regelmatig oefenen op de woensdag. Het schip is in prima staat, maar wel uit 1974. Brekende harpjes, een toch niet vastzittende helmstokverlenger, een gescheurde UV-strip, zwevende vallen en aarzelend optreden bij de start en boeirondingen zorgen voor een mooi rijtje aan eervolle laatste plaatsen. Ook blijkt onze handicap niet mee te werken, pas na het Rondje komen we er achter dat we als relatief nieuwe Dufour 34 genoteerd staan, terwijl dat toch echt een 'old type' moet zijn. Eric en ik hebben veel gezeild samen, maar dat gebeurde allemaal tijdens slechts één tocht. De oversteek van de Canarische Eilanden naar Antigua, op mijn toenmalige boot waarmee ik met vrouw en kind een jaar op aan het rondtrekken was. Een splinternieuwe comfortabele catamaran, met alleen de genua uitgerold en drie weken achterover leunen kwamen we rustig aan de overkant. Niet echt een wedstrijd dus.

De start

De weersverwachtingen veranderen snel. Dan weer lijkt het een Rondje zonder wind te worden, dan weer heel veel wind, maar toch in ieder geval met de nodige regen. Opstapper Rogier ziet de voorspellingen met lede ogen aan en vraagt zich af of hij wel mee moet. Ben toch niet voor niets een mooiweezeriler zegt hij. Het vierde bemanningslid Paul haakt af, zijn verbouwing en verhuizing lopen uit de hand.

Op donderdagavond melden we ons bij het racecomité in de haven, alwaar de meeste mensen al druk aan het borrelen en BBQ-en zijn. Veelal ervaren deelnemers die deze wedstrijd niet voor het eerst varen. Wij doen mee in de SW Hoog toerklasse, met nog 35 andere boten. De haven ligt gezellig vol op deze mooie avond, na het inpakken en klaarmaken van de boot slapen wij echter toch nog even in onze eigen bedjes om goed uitgerust aan de start te verschijnen.

Met een warme nacht, een drie maanden oud dochttertje en een vijf jarig onrustig zoontje had ik achteraf toch beter op de boot kunnen blijven. Niet helemaal fit verzamelen we vroeg in de ochtend bij de boot. Rogier, de mooiweezeriler, komt ons in ieder geval de eerste etappe naar Enkhuizen vergezellen, dus met z'n drieën zijn we klaar om los te gooien. Net op tijd komen we er achter waarom al die andere boten seinvlaggetjes in de achterstag hebben hangen, het scheelde niet veel of we waren bij de start al gediskwalificeerd... Tactiek zou zo maar eens de doorslag kunnen geven in de einduitslag. Aangezien het vanwege de voorspelde noordwestelijke wind de verwachting is dat we delen van het wad zullen moeten gaan opkruisen is het niet onverstandig het tij vanaf het begin mee te hebben. Anderszijds zal de wind in de loop van de nacht gaan afnemen, en dat betekent dan weer dobberen voor de Noordzeekust met op het eind de stroom tegen. Gaan we de volle rusttijd benutten in Enkhuizen en bij Kornwerderzand, of willen we zo snel mogelijk in IJmuiden zijn? Bij de start van de race maakt het allemaal nog niet uit, blik op oneindig en zo snel mogelijk het Markermeer oversteken.

Het waait lekker en het Naviduct lijkt goed bezeild te zijn. Echter, al vlak na de start merken we dat de boot niet lekker loopt. De rolgenua blijkt niet goed te staan, mogelijk dat de val niet strak genoeg is aangezet nadat we de genua opnieuw gehezen hebben vanwege een reparatie. Het aanpassen lijkt te werken, maar wanneer de wind kort daarna aantrekt en we het zeil een stukje willen inrollen blijkt deze vast te lopen. Dat is erg lastig, en voldoende reden om niet verder te varen indien we het niet kunnen repareren.

Buyshaven

Voorjaarstocht Buyshaven 8 - 9 - 10 mei 2015

Vrij naar J. Strauss: Wein, Wind und Gesang.

Op 8 mei was de start van het nieuwe seizoen in de Buyshaven. Om het democratische verenigingsleven in de Buyshaven nog eens te onderstrepen werd het weekend geopend met een wijnproeverij op vrijdagavond.

Met de assistentie van de lokale wijnhandel schoven rond 21.00 uur alle deskundigen aan de gedekte tafels waarop de formulieren klaar lagen. De keuze ging tussen drie soorten rood, rosé en wit. Begeleid met lekkere kaasjes werd geproefd, gediscussieerd en overlegd. De favorieten worden de rest van het seizoen geschonken. Welke? U bent van harte welkom om ze te komen proberen. Het Palaver op zaterdagochtend liet meteen zien dat Buyshavenliggers onverschrokken zeilers zijn: Ondanks de niet zo positieve voorspellingen werden de zeilen gehesen voor de oversteek naar Workum. Daar werd de tocht tijdens de "Borrel bij de Buren" nog even doorgenomen waarna wij in het restaurant Séburch aanschoven voor een gezellig buffet.

Één van de deelnemende boten had zo de vaart erin dat zij bij de sluisen nog niet wilde stoppen en moest daarom later telefonisch doorgeven niet bij het diner aanwezig te kunnen zijn: afgemeerd aan een sportsteiger was er geen mogelijkheid om nog op tijd aan de kant te komen. Helaas dus een paar gasten minder maar het excuus voor de afwezigheid was in ieder geval heel origineel. De volgende ochtend voeren de boten met mooi weer terug of vervolgde hun tocht.

Angelique Brouwer

Uiteindelijk moeten we de hele rollijn eruit halen, een behoorlijk gepriegel terwijl we dansen op de golven en het hele veld aan boten voorbij het Paard van Marken zien zeilen. Al bijna 30 minuten op achterstand, en we zien de later gestartte wedstrijdklasse boten rap dichterbij komen.

We weten de grootste groep snelle boten net voor te blijven en schutten spoedig naar het IJsselmeer. Eerst nog ever Rogier bij het station afzetten, en daarna een korte stop bij de Compagnieshaven voor wat boodschappen. We besluiten niet de maximale rusttijd te gebruiken en op weg te gaan naar Medemblik, alwaar we een wedstrijdboei moeten ronden voordat we koers kunnen zetten naar Kornwerderzand.

Halverwege

Het zeilen naar Medemblik is prachtig, de luchten zijn mooi en met een lekker windje kruisen we tussen vele andere boten door. Soms een chagrijnige Duitse deelnemer die vindt dat we te dichtbij komen terwijl hij over bakboord vaart, dan weer de gracieuse Nicholson 55 die nog even laat zien waarvoor zij gemaakt is. Eenmaal de hindernis van Medemblik gepasseerd, is het een lange ruk naar Kornwerderzand waarbij we ons goed kunnen meten met enkele van de andere schepen uit de toerklasse. Een mooie kans om de juiste trim te vinden. Ondertussen wel de nodige discussie over de te voeren wad-strategie. Heftige regenbuien met veel wind kunnen we verwachten wanneer we direct doorvaren, en de stroom staat dan ook nog tegen. Hoe dicht we bij de Afsluitdijk komen, hoe duidelijker we de voorspellingen op ons af zien komen. Eenmaal afgemeerd aan de wachtsteiger wint de ratio toch van het gevoel verder te moeten varen, achter de snel schuttende anderen aan. We maken een soepje klaar, babbelen wat op de steiger en laten de meeste regen lekker over ons heen komen. We gebruiken de maximale twee uur die we mogen wachten en gaan dan verder. We verliezen een kwartier, blijkt achteraf, omdat de mondelinge aanwijzingen over de startlijn onduidelijk zijn en we alle tijd nemen om de zeilen te zetten alvorens we over de door ons zelf bedachte lijn varen die net even verderop lag.

De nacht

Op het wad is het een prachtig schouwspel. Het is snel donker, en er ontstaat een mooie lichtdans van alle boten die kruisend de Doove Balg, de Texelstroom en het Marsdiep passeren. Met de stroom mee gaat dat een stuk makkelijker, het lijkt wel een slalom wedstrijd waarbij het de kunst is, in acht nemende het wedstrijd-reglement, zo goed mogelijk gebruik te kunnen maken van het beschikbare vaarwater begrensd door de verlichte betonning. De wirwar aan groene en rode lichtjes is betoverend en verwarrend tegelijkertijd. Ik bedenk me dat het de eerste keer is dat ik zelf over het wad zeil, ondanks de vele duizenden mijlen die ik achter de rug heb op allerlei exotische wateren. Wanneer we het Marsdiep naderen hebben we de stroom vol mee. Snelheden van boven de

10 knopen over de grond zijn geen uitzondering en in de uitslag zullen we later zien dat we deze etappe zeer goed gevaren hebben ten opzichte van de meeste andere schepen. Ondanks onze valse start.

De finale

Eenmaal Texel voorbij is de grote vraag of we beter vlak langs de kust kunnen varen of wat meer naar buiten. Velen kiezen voor het laatste, maar wij niet. Zolang de wind goed is hebben we hier ook geen twijfel over, pas wanneer deze afneemt en we de stroom tegenkrijgen is het lastig in te schatten of we de juiste keuze gemaakt hebben. De wind neemt steeds verder af, en we gaan hard heen en weer op de deining. We hebben het koud, veel kouder dan verwacht, en met z'n tweetjes zijn we ook best moe. Spinnakeren hebben we dan ook geen zin in, wanneer het licht is kruipe we nog dicht langs de kust om minder last te hebben van de tegenstroom. Dat lijkt te werken, we zien kans om ieder een uurtje te slapen.

We zijn blij dat we de finishlijn naderen, al is het zicht op de Hoogovens wat minder uitnodigend dan het binnenlopen van English Harbour na drie weken non-stop oceaanzeeilen. Op Antigua doken we direct het Caribische water in, in IJmuiden melden we ons af bij het race comité, praten wat na met andere zeilers, en gaan vervolgens een uurtje liggen voordat we de start van de Volvo Ocean Race op een groot scherm in de feesttent gaan bekijken.

Het slot

De projector in de tent blijkt niet te werken, en dus gaan we met de boot naar buiten om te zien of we een glimp van de VOR-boten op kunnen vangen. Via MarineTraffic volgen we ze, maar al snel blijkt dat ze een koers kiezen waarvoor we uren uit de kust moeten varen, en daar zijn we te moe voor. We besluiten om te draaien en rustig motorend in het zonnetje op Muiden aan te sturen. Daar liggen we rond zevenen in de box en sluiten onze eerste Rondje Noord-Holland tevreden af. Met een koud biertje, zoals het hoort.

Yme Bosma

Zeiltraining volwassenen, seizoen twee

Voor wie durft; we gaan in september gewoon weer verder!

In de heren dit jaar: zeiltraining voor volwassenen. Speciaal voor roeiers, opti-ouders, dekmaten, gades, voor wie een oprisser kan gebruiken en wie een paar decennia uit de roulatie was. Met trainers afkomstig uit de fine fleur van wat de Koninklijke aan topzeilers te bieden heeft. Jarenlange ervaring, vrijwillig ter beschikking gesteld om het algemeen zeilpeil onze Koninklijke op te krikken. Wat een schitterende vereniging waar dit mogelijk is. Nu de oude vertrouwde Hollandsch Roem wegens ouderdomsgebreken uit de vaart genomen is, vindt de training plaats in Lasers. Uitstekend bootje om ons senioren een beetje soepel te houden. Niets zo mooi als om tegen zonsondergang met gestrekte rug over het water te scheren, aangemoedigd door trainers en een enkele aalscholver. Hulde aan onze trainers! Voor wie durft; we gaan in september gewoon weer verder. Meld je aan bij Marja Beunis, fam.beunis@gmail.com

Emjay Rechtsteiner en Iris van Gils

The Harbour Club Amsterdam

Een unieke locatie in Amsterdam met internationale allure, een sprankelende sfeer en buitengewoon fantastisch eten. Een industriële locatie –een oude winterterminal- turned fashionable chic. Waar vroeger wijn werd gebotteld worden nu de flessen opengemaakt. Kom langs en laat u verrassen door hoogwaardige kookkunsten en de 16 meter lange muurschildering van neo pop-art kunstenaar Selwyn Senatori.

The Harbour Club

bevindt zich op de hoek van de Cruquiusweg. U kunt parkeren op het naastgelegen parkeerterrein. Cruquiusweg 67, 1019 AT Amsterdam 020-767 0421 | amsterdam@theharbourclub.nl

The Harbour Club Kitchen

In het hart van Oud-Zuid, daar waar de vijf Amsterdamse grachten samenkomen, vindt u The Harbour Club Kitchen. Een uniek restaurantconcept gelegen op een historisch stukje Amsterdam aan het water en gevestigd in het viersterren Wyndham Apollo Hotel. +31 20 570 57 31 | www.theharbourclubkitchen.nl

Koninklijke Holland Beker

De Holland Beker is een van de oudste roeiwedstrijden ter wereld en heeft belangrijke historische banden met onze Vereniging. Inmiddels is Aegon de belangrijkste sponsor van de Nederlandse roeiwereld en daarmee tevens een steunpilaar van dit internationale roei evenement, dat daarom nu als de Aegon Koninklijke-Holland Beker door het leven gaat. Dit jaar werd de 122e editie verroeid; een bijzondere editie, omdat de regatta voor het eerst op de Willem-Alexander Baan werd gehouden. Volgend jaar zal de Holland Beker echter weer op De Bosbaan plaatsvinden! Met nationale-en internationale top roeiers/sters uit 17 landen was deze Holland Beker wederom een waar internationaal roeifestijn met in de hoofdnummers heren/dames skiff dit jaar legendarische namen als winnaars. Mahé Drysdale uit Nieuw Zeeland, regerend Olympisch skiff kampioen, werd wederom winnaar van De Holland Beker 2015, evenals de Wit-Russische Ekatarina Karsten, dit jaar elfvoudig winnares van De Ladies Trophy. Bij de mannen won de Canadees Pascal zilver na een indrukwekkende inhaalrace in de laatste 500 meter en legde de Nederlander Koen Metsemakers beslag op de 3e plaats met brons. Evenzo mogen we trots zijn dat de Nederlandse Lisa Scheenaard in het dames hoofdnummer skiff knap zilver won, terwijl brons naar de Nieuw Zeelandse Fiona Bourke ging. In deze zinderde finale, moest een fotofinish hier de beslissing brengen voor zilver en brons.

Belangrijk om te vermelden, dat de krachtpatser Roel Braas, Holland Beker winnaar in 2013 en 2014 inmiddels zijn skiff heeft vervuild voor een ongestuurde twee, om daarmee samen met Mitchel Steenman op slag de 2- finale met grote overmacht te winnen. Terwijl De hoofdnummers op zondag rond 16.00 uur plaatsvinden, zijn er gedurende beide Holland Beker dagen de hele dag spannende roeiwedstrijden te zien in vele boottypes met als met als absoluut spektakel en afsluiting van de zondag...de 'eerstejaars' achten voor dames en heren!

Karen Dronkert reikt namens de KNZ&RV de beker uit

De Aegon open NK-en Holland Beker finales worden telkens afgesloten door een plechtige podium ceremonie, waarbij de prachtige grotendeels zilveren prijzen aan winnaars worden 'uitgereikt'. Deze bijzondere en historische prijzen, 'het zilverwerk', zijn voor alle roeiers de bezienswaardigheid! Interessant om te weten dat dit 'zilverwerk' voor een groot deel door de 'Koninklijke' ooit ter beschikking van de Holland Beker werd gesteld. Het beheer van deze prijzen en de organisatie van 'Podium Ceremonie' wordt dan ook door ons, leden van de 'Koninklijke' gedaan. Op zondag werd ook dit jaar weer een VIP lunch voor 'Beschermheden' van de Holland Beker gehouden. De 'Beschermheden' en leden van de Holland Beker Wedstrijd Vereniging zijn de 'Liefhebbers' van nu (zie geschiedenis). Deze 'Beschermheden' dragen de Holland Beker financieel een warme hart toe en komen altijd in januari nogmaals bijeen voor een 'Dank Diner', waarbij altijd vele (ex) roeitoppers aanwezig zijn. Met de 'eerste' zondag borrel voor leden van Koninklijke Zeil & Roei Vereniging, is dit jaar een nieuwe traditie gezet. Deze borrel is het initiatief van 'Koninklijke' samen met 'de Maas' en werd goed bezocht! Wij gaan ervan uit dat deze nieuwe traditie volgend jaar, als de Holland Beker begin juni weer op de Bosbaan verroeid wordt, tot grootse happening zal uitgroeien! Dankzij zo'n 300 vrijwilligers van/en gecoördineerd door de Amsterdamse Roei Vereniging Scøll ('Scøllies') en junioren van diverse roeiverenigingen, loopt het programma als een geoliede machine. Met deze essentiële ondersteuning was een succesvolle organisatie mede door de Maas, Scøll en de 'Koninklijke' dit jaar wederom een feit memoreerde Voorzitter Carel van Lynden in een brief onlangs.

Historie van de Koninklijke-Holland Beker

Het organiseren van roeiwedstrijden is een traditie die teruggaat tot onze eerste voorzitter en 'Aartsvader' Ernst Sillem. Het was de tijd der 'Liefhebbers'wedstrijdroeien voor het genoegen door louter amateurs. In de hal van ons Clubgebouw hangt een aankondiging uit 1851 voor roeiwedstrijden op de Amstel in 4 en 6 riems 'gieken', uitgeschreven door de 'Koninklijke' en ondertekend door Ernst Sillem! In die tijd waren er meer initiatieven voor wedstrijdroeien op de Amstel. Maar op 14 augustus 1886 kwamen roeiende Heeren bijeen, om een Comité op te richten voor een 'Championaat van Nederland voor Liefhebbers' in de Single Sculling Outriggers'. Dit Comité zorgde ervoor dat amateurs jaarlijks een eigen roeiwedstrijd zouden hebben. Op 25 september 1886 vond op deze basis de eerste roeiwedstrijd plaats op de Amstel, die tot 1912 bekend stond

Onze vlag wappert vier op het KHB terrein

Ekaterina Karsten wint de Lady's Trophy

Mahé Drysdale wint voor de vierde keer de Holland Beker

Met hulp van havenmeester Paul worden de bekers glimmend gepoetst!

als de ' Internationale Nederlandsche Open Skiff' wedstrijd, waar uiteindelijk De Holland Beker is ontstaan. Inmiddels werd mede op initiatief van de 'Koninklijke' de Koninklijke Nederlandse Roei Bond opgericht; de 'Koninklijke' is heden ten dage nog steeds 'Ere Voorzitzende Vereeniging' van de KNRB. De plannen voor het aanleggen van de Bosbaan (roeien) en het Amsterdamse Bos (recreatie) kregen vaste vorm en de KNRB gaf dwingend advies om de verschillende roeiwedstrijden op de Amstel 'samen te voegen' en naar de Bosbaan te verplaatsen. In 1936 was de Bosbaan gereed voor roeiwedstrijden en gingen de gecombineerde wedstrijden voortaan samen door het leven als de Holland Beker. Het was pas in 1959 dat de 'Koninklijke' het essentiële deel van haar naam verbond aan de Holland Beker, dat wil zeggen met traitd'union! Dus Koninklijke-Holland Beker.

In die jaren lag de organisatie bij de 'Koninklijke' en de Maas, echter na vele jaren grote inspanning van onze Vereniging en haar leden werd de financiële spanningsboog te groot en was de beslissing voor 'een afscheid' onvermijdelijk.... Zo rond 2010 werd de draad weer opgepakt en enkele jaren nadien manoeuvreerden we ons in de rol van ceremoniële verantwoordelijkheid naast het bestuur van de Stichting Koninklijke-Holland Beker, maar inmiddels is ons lid Marcel Revet deel van het bestuur als penningmeester en hebben wij een geoliede samenwerking met het bestuur en de Maas natuurlijk.

De R van de KNZ&RV staat weer fier overeind! Met grote dank aan Harald Kruihof, Marcel Revet, Karen Dronkert, Justus Heuzenveld!

Gijs Maks

De Koninklijke 'stoere' motormuizen openingstocht

Zondag 17 mei 2015 werd de Openingstocht weer gereden. De eerste tocht van vorig jaar was een natte tocht en de Sluittingstocht is er een beetje door de organisatoren bij ingeschoten. Deze zondag was een droge, half zonnige dag en een temperatuur die ons goed afging.

De tocht begon bij de Witte Bergen, om zo meer tijd over te hebben voor de wat landelijke wegen. Met een kop koffie werd iedereen geïnformeerd over zijn eigen reilen en zeilen, maar na de koffie moest er gewerkt worden. Met 17 motoren en een meerdster (Ingrid de Vlaming) gingen wij via Eemnes, Soest (in Soest moest natuurlijk wel even door de straat gereden worden van een van de motorleden), Amersfoort, Leusden richting Wijk bij Duurstede waar we de pont namen. Wel met enig oponthoud, aangezien ondergetekende haar motor afsloeg en er ook geen zin meer in had na nota bene een goede controle bij de motorwinkel. Door de tijd die een pontovertocht kost, kon ieder zijn visie geven wat er allemaal zou kunnen zijn. Daar word je dan niet gelukkig van maar aan de andere kant blij van alle attentie die je krijgt. Pont af werd ik gesleept door Guido en zo konden we de tocht vervolgen naar Nieuwegein. Hier hebben we mijn motor maar laten staan, aangezien die toen helemaal niet meer wilde starten. Daarna heb ik, achterop bij Peter Elmers, de dag kunnen vervolgen.

In Nieuwegein, maar eigenlijk het dorp Vreeswijk, is aan een zijarm van de Lek een oude scheepswerf, inmiddels een museumwerf. Bij Museumwerf Vreeswijk hebben wij een fraaie rondleiding genomen waarna de vrijwilligers voor ons in het Theehuis een prima lunch verzorgden. Dit museum is zeer de moeite van een bezoek waard. Vooral voor watersporters. Men krijgt daar een goede indruk van de geschiedenis van de binnenvaart van Nederland en ziet hoe hard er is gewerkt aan het vervoer per zeilend vrachtschip. Dit bezoek was voor iedereen een verrassing.

De terugweg werd begonnen met een stukje A2, maar bij Maarsse snel de weg af, want de Route National blijft onze hobby. Ons einddoel was natuurlijk ons Clubhuis langs de Vecht. Op het terras met dezelfde wind als op de motorfiets, hebben we onze dag afgesloten met een frisje. In de zomer zullen wij ons gaan voorbereiden op de sluitingstocht in oktober. Hoewel er een groot aantal KNZRV leden deelnam hebben wij een paar notoire rijders moeten missen. Wij hopen deze in het najaar weer te zien. Ieder geval is mijn stalen ros weer op orde, dankzij mijn privémonteur en hulp van Cees Kellermann - Slotemaker

Vivianne Coops-Wolff

Links: Concentratie bij Do Mulder
Rechts: Paul Miller en Kitty Mulder bij de doop van de Amuda op Town Beach

Ergens achter de Veluwe is een kleine houthandel die iepenhout in alle stadia voorradig heeft en dus ook een complete boom die aan alle eisen voldoet! Veel aarzeling is er niet, dus de boom wordt gearresteerd. Nu is er geen weg meer terug. Oktober 2014 is het zo ver. De planken zijn gezaagd en gedroogd en de bouw kan beginnen.

Ruim anderhalf jaar plannen moeten nu

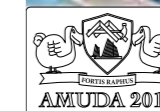
hun vruchten af gaan werpen. In de bouwloods worden alle tekeningen overgezet op mallen, die vervolgens allemaal een plaats krijgen op de uitgezette kielbalk. Dit alleen al is een klus die een paar weken in beslag neemt. Vervolgens vanaf de kiel de boot plankje voor plankje, nagel voor nagel laten groeien tot een echte gig. Met enige regelmaat moet aan de CPGA gerapporteerd worden. Zij moeten overtuigd worden dat het schip geheel volgens de regels gebouwd wordt, willen zij een wedstrijd-"licentie" af kunnen geven. Alles gaat voorspoedig. De grootste klus moet dan nog komen. Het stomen en plaatsen van de spanten. Zeer tijdrovend en arbeidsintensief. Er zitten meer dan 3500 klinknagels in een gig. Voor de buitenwereld lijkt het niet zo snel meer te gaan. Het doel is om deze gig voor aanvang van WPGC (World Pilot Gig Championships) 2015 op traditionele wijze te dopen op het strand van St. Mary's (Isles of Scilly). De tijd dringt. Nachten worden korter. Familie en vrienden worden ingeschakeld om hand en spandiensten te verrichten. Telefoon wordt uitgeschakeld en mails alleen bij hoge urgentie beantwoord. Precies op tijd maar met de verf nog "nat" wordt de reis naar Zuid-Engeland gestart. Een reis van bijna 1000 km over de weg. Geen pretje voor een gig die gebouwd is om te varen en niet om te rijden. Gelukkig gaat alles goed en op 1 mei kan Do eindelijk het grootste geheim van dit project, de naam van de gig door zijn vrouw Kitty bekend laten maken: AMUDA. Na de doop met champagne, wordt de gig met heilig water uit de Jordaan ingezegend en behouden vaart gewenst, door canon (dominee) Paul Miller van de Curch of England te St. Mary's.

Veel tijd is er niet om van het doopfeest te genieten. Er moet gestreden worden om het kampioenschap. Met een damesteam van de KNZ&RV (5.0) en een herenteam uit Nederhorst den Berg (Zwarte Draken) worden de eerste slagen gemaakt en met succes. De heren worden zelfs 2e in de E-finale. Een verbetering van hun vorige beste prestatie met maar liefst 12 plaatsen. Aangezien de heren inmiddels allemaal 3 jaar ouder zijn geworden, zal deze prestatie dus ook wel toe te schrijven zijn aan de nieuwe boot. Deze blijkt snel en succesvol. Na de kampioenschappen wordt de AMUDA nogmaals geheel geschilderd. De wedstrijd en het strand hebben de verse verf te veel beschadigd. Op dit moment ligt de AMUDA te wachten op een team, ploeg, club, vereniging die haar wil adopteren. Als deze bereid zijn te voldoen aan de wensen van haar bouwer, dan mogen ze haar hebben.

Op de vraag: wat nu? Antwoordt Do heel nuchter: "De wachttijd voor het bouwen van een nieuwe gig bij de bouwers in Engeland is bijna 2 jaar. Ik heb er nu één gebouwd die veel engelse complimenten heeft gekregen en die nog snel is ook. Daarnaast heb ik nog een halve boom over, dus als ik nu begin met bouwen kan deze met Muiden-Pampus-Muiden dit jaar wellicht gedoopt worden met water uit de Vecht. Ze staan nu nog niet te dringen, want ik heb nog niet geadverteerd, maar er is voldoende belangstelling voor de AMUDA en mijn volgende project. Een Koninklijke vlag op een lokaal gebouwde gig zou een kroon zijn op mijn werk."

Paul Koch

Amuda, de eerste Gig van de hand van Do Mulder

Toen Do rond de eeuwwisseling toetrad tot de roecommissie, was het eigenlijk vanzelfsprekend dat hij, met zijn jarenlange ervaring als scheepstimmerman en restaurateur van (klassieke) houten schepen, een rol zou gaan spelen in het onderhoud van de roeivloot. In die periode kwamen er in Nederland en dus ook op de Vecht en bij de Vereniging, steeds meer lange, ranke, overnaadse schepen, waar hard in geroeid wordt. Precies: Cornish Pilot Gigs.

Een mooi en uitdagend ontwerp. Door zijn interesse in het scheepstype en de betrokkenheid bij het onderhoud van de verenigingsgigs groeide bij Do het plan om ooit een gig te gaan bouwen. Zowel binnen als buiten de Vereniging was wel de nodige informatie over dit scheepstype te verkrijgen. Vooral de historie spreekt tot de verbeelding en speelt daarom een belangrijke rol in de parate kennis. Over de bouw is minder bekend. Zeker de oude schepen (tot 180 jaar) werden op het oog gebouwd. Dus waar moet je zijn als je een gig wil bouwen? In Cornwall, waar de CPGA (Cornish Pilot Gig Association) uitkomst bood. Sinds een aantal jaren zijn er officiële bouwtekeningen en specificaties beschikbaar, volgens welke alle nieuwe (wedstrijd)gigs gebouwd moeten worden. Na het overhandigen van de vereiste engelse ponden en een bezoekje aan een groot aantal gigbouwers, kon Do aan de slag. Eindeloos turen, rekenen, tekenen, zoeken en plannen ter voorbereiding op de volgende fase van dit project. Volgende dilemma: het bouw materiaal. In de specificaties staat dat de gig gebouwd moet worden van iepenhout. Kom daar maar eens aan. Het hout moet ook nog van de juiste kwaliteit zijn en droog. Niet te droog, maar zeker ook niet te nat. Het zoeken en puzzelen is niet voor niets geweest.

Z(on) O(nder) Z(eilen)

Zaterdag 20 juni was de tweede ZOZ. De eerste keer, afgelopen najaar, waren we met slechts 6 boten en een handje vol mensen. Dit keer met maar liefst 70 deelnemers.

De timing was dan ook perfect. Bijna de langste dag, wat is er beter om met een glas wijn in de hand te wachten op de zonsondergang.

De start was om 17.00 uur, dus voldoende tijd voor de leden die mee deden aan de Ronde van Noord Holland (zoals wij), om mee te kunnen doen. Klokslag 17.00 uur was het palaver, buiten op het terras bij de Pampusbar. Gezelligheid alom. In principe een vrij programma.

Ga lekker met je boot er even op uit, maar zorg ervoor dat je op tijd bent aangemeerd voor de BBQ, die om 19.00 uur start. Aanleggen mochten we aan de lange steiger bij Pampus.

Voor de deelnemers die zonder boot waren gekomen was er de mogelijkheid om op te stappen op de PI of bij een van de andere leden.

Wij hadden gezellig onze penningmeester Jaap met zijn Anita boord.

Ik vond dat ik reeds genoeg gezeild had, dus wij zijn op ons dooie gemak op de motor naar Pampus gevaren, waar we naast de Swarte Swaen afmeerden.

We hadden lekkere borrelhappen aan boord, dus nog gezellig met veel mensen bij ons aan boord geborrelt voordat we Pampus bestegen toen de rooksignalen aangaven dat het vlees gaarde, op naar de BBQ.

De BBQ was super. Een aparte tafel met salades en voorgerechten en een groot assortiment aan vlees. Een aantal deelnemers lieten zich verleiden tot een rondleiding door de catacomben van Pampus. En daarna nog een 'laatste' glaasje wijn. Tegen elven lagen we weer in onze box (wel wat moeilijk manoeuvreren met al die 'fris'drank) en namen we nog een afscheidsdrankje.

Waren we na de eerste keer al enthousiast, dit was helemaal top. Een evenement om te socialisen, of je nu zeiler, roeier, motorbootvaarder of zonder boot was. De thuisblijvers hebben weer ongelijk gekregen.

De complimenten voor de Walcommissie.

Benno Kleerekoper

Zomerzothed 2015

Ieder jaar aan het begin van de zomer gaat de Philippine naar Zomerzothed, een zeilkamp voor kinderen met kanker. Zomerzothed bestaat sinds 1986 en valt onder de stichting SKOV (Stichting Kinder Oncologische Vakantiekampen). Gedurende dit zeilkamp kunnen ongeveer 40 kinderen genieten van de Friese wateren en zijn er even een weekje helemaal tussen uit.

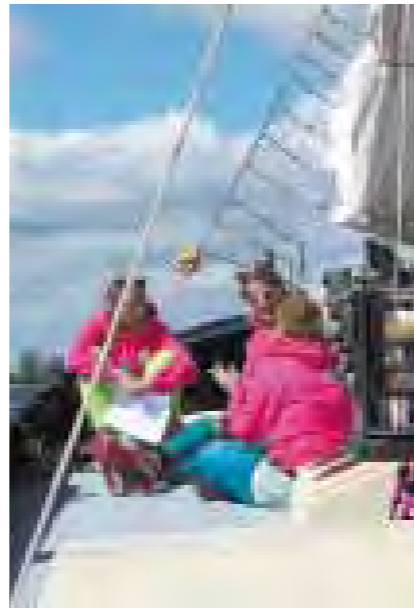
Het zeilkamp vindt plaats op zeilschool de Veenhoop (Friesland) en er wordt daar hoofdzakelijk gezeild met valken. De Pi fungeert daar als moederschip waar de kinderen even kunnen pauzeren, eten, limonade drinken en, als dat nodig is, slapen in een bed in het vooronder. Vaak is het voor de kinderen vanwege hun fysieke toestand niet zomaar mogelijk om op vakantie te gaan. Dankzij de vele medische begeleiding en andere vrijwilligers kunnen zij toch van een onbezorgde vakantie genieten en alle toestanden in het ziekenhuis even vergeten. Aan boord van elke valk is een ervaren zeiler en medische deskundige aanwezig. Daarnaast is er op de wal een keukenteam en een crea-team dat onder andere veel leuke walactiviteiten verzorgt. Doordat iedereen zich vol overgave op deze week stort, is zomerzothed een heel bijzonder evenement waar je van de kinderen en de ouders zichtbaar veel plezier en dankbaarheid voor terugkrijgt.

ZOOmerzothed

Dit jaar was het thema van Zomerzothed; The Zoo. Zeilschool de Veenhoop werd omgetoverd tot een prachtige dierentuin, zodat de zotte week kon beginnen. Zondagochtend werden de kinderen feestelijk onthaald en na een lange voorbereiding kon het dan eindelijk beginnen. Meteen vanaf de eerste dag was het één groot feest. Iedereen was verkleed in zijn of haar gekste dierenpak, zo liepen er haaien, rode panda's en kangaroo's rond op het terrein van de Veenhoop. De kinderen en begeleiding gingen volledig op in het thema, wat voor een top sfeer zorgde. Daarnaast werden er geweldige activiteiten georganiseerd, zoals een bezoek van dierentuin Amersfoort met allemaal insecten, dieren speelgoed en met dierenPOEP. Daarnaast kwam er een valkenier langs met verschillende soorten mooie maar ook enge vogels. Ook is er in de week fanatiek gezeild door de kinderen. Met als absoluut hoogtepunt de dagtocht naar Grou waar wij met drie aken heen en terug voeren (de Pi, de Witte Walvis en het Friese statenjacht). Voor de kinderen maar zeker ook voor de begeleiding was het een week om nooit te vergeten. Wij als OT van de Pi hebben een top week gehad en willen er absoluut volgend jaar weer bij zijn!

Zomerzothed 2016, wij komen eraan!

Romy van den Berg en Christiaan Daarnhouwer
(OT van de Philippine)

De stichting die altijd ZZH organiseert wil dit kamp op medisch gebied naar een hoger niveau tillen.

Project Medisch Centrum Zomerzothed

Zomerzothed is een kamp volledig georganiseerd door vrijwilligers. En hiervoor kunnen wij juist uw hulp goed gebruiken! Het plan waarvoor wij uw steun vragen is de vervanging van ons 'medisch centrum'. Zomerzothed maakt gebruik van een decennia oude caravan als 'medisch centrum' voor de behandeling van patiëntjes, opslag van de medische producten en creatieve materialen, en als centraal coördinatiepunt tijdens de week. Daarnaast fungeert de caravan als winteropslag voor de eigendommen die jaren meegaan. Zomerzothed is erg zuinig op zijn spullen, maar de caravan is na jarenlang trouwe dienst nodig aan vervanging toe om de inhoud te beschermen tegen weer en wind.

Mede dankzij een mooie bijdrage van de ANWB hebben we 80% van de middelen voor ons nieuwe mobiele medisch centrum binnen. Maar we zijn er nog niet, en daarom vragen wij uw steun!

Van materiele steun tot financiële bijdrage alles is welkom!

De teller staat op 8305,- euro, nog 1695,- te gaan om ons uiteindelijke doel te kunnen realiseren! Kijk voor meer informatie over het project op: www.mczzh.nl

Alvast bedankt en hopelijk kunnen wij volgend jaar gebruik maken van onze nieuwe medisch centrum! Zotte groeten, Zomerzothed

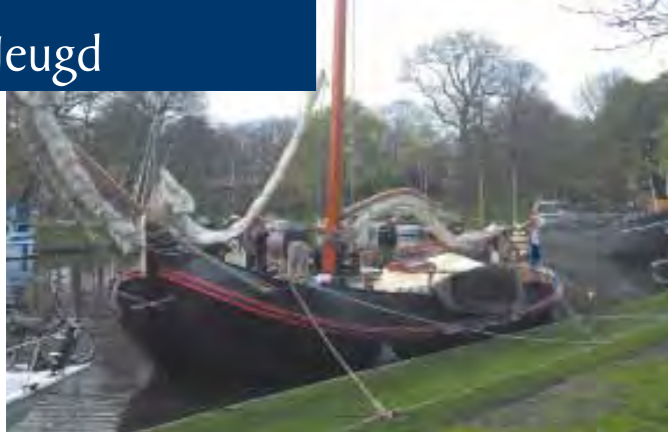
Projectplan

Medisch Centrum ZZH

www.mczzh.nl

Zomer 2015

Waddentocht 2015

Het was eindelijk weer tijd voor de eerste PI tocht van 2015!! Op zaterdagochtend 2 mei begon de waddentocht. Iedereen was zo vroeg mogelijk aan boord om een bedje te claimen. Nadat deze missie was geslaagd maakte iedereen kennis met elkaar. Ook de jaarlijkse openingstocht werd die dag gevaren, met natuurlijk de Philippine erbij. Na een gezellige pitstop in Volendam vol met haring en kibbeling volgde Enkhuizen als eindbestemming van de dag. We zullen die avond niet vergeten, want wat een topdouches waren daar! Toen dag twee al vroeg begon werd het tijd om het wad op te gaan.

We zijn dan ook naar TERSO (Terschelling) gegaan en het was onderweg heeeerlijk weer. De weersvoorspellingen waren niet al te goed voor de rest van de week dus we zijn Leeuwarden ingegaan, waar we twee minuten hebben stilte gehouden en hebben overnacht. Dag vier zijn we naar Stavoren gevaren waar de wind heel hard was. Dag vijf hebben we toch nog een stukje gevaren naar Enkhuizen waar we vervolgens de trein opgestapt zijn. Ondanks het zware weer hebben we veel gezeild en was het een leuke en onvergetelijke tocht!

Danielle van Rootselaar

Gouden Heinen weekend

Om half één kwamen de eerste 'Gouden Heinen' aan boord, na een grondige rondleiding en een uitgebreide kennismaking zijn we het Markermeer op gegaan. Op de fok zijn we naar het paard van Marken gevaren. Onder heerlijke muziek geregeld door DJ Floor hebben we oh zo lekkere broodjes knak geluncht tijdens het zeilen. Na een beetje heen en weer varen hebben we besloten om terug te zeilen naar Muiden en een bezoekje aan het strand te brengen, om daar te voetballen en te zwemmen. Nadat de voetbal in de vaargeul was beland was het voetballen helaas voorbij. Na de spinazie met krieltjes en vissticks zijn we naar het "PI-eiland" gevaren. Daar hebben we een kampvuur gemaakt en marshmallows gegeten. Nadat we allemaal van onze langdurige nachtrust hebben genoten was het alweer tijd voor het ontbijt: boterhammen met gebakken ei met spek. Voordat we vertrokken zijn hebben we nog levend stratego gespeeld en nadat het groene team had gewonnen zijn we terug gegaan naar de fok om ons klaar te maken voor vertrek. We hebben op de fok nog een rondje pampus gedaan om vervolgens alle 'Gouden Heinen' weer vrolijk op bij de Pampusbar af te leveren. Wij hebben genoten en ik hoop jullie ook!

Vincent Uelen

Schippersexamen op de Philippine

Na een lange voorbereiding, duizenden keren aanleggen en honderden man over boord oefeningen was het eindelijk zover. Twee van onze OT'ers mochten afvaren bij dhr. Waller om te kijken of zij kundig genoeg zijn om schipper van de Philippine te worden.

Op een zonovergoten zaterdag zijn we uitgevaren. De spanning was te snijden aan boord, want dit was het moment waar al een hele lange tijd naar werd uitgekeken. De oefeningen werden gelukkig goed uitgevoerd en de gestelde examenvragen zijn met overtuiging goed beantwoord. Daarom zijn wij trots om mee te delen dat de Philippine twee nieuwe schippers heeft: Mick Groenewegen en Christiaan Daarnhouwer! Gefeliciteerd mannen!

Sjoerd Kramer

Na de traditionele duik; Champagne!

Met dank aan de schippers, die nu hun taak hebben overgedragen!

Introductie van roeicommissieleden

De ledenvergadering van eind april liet er geen misverstand over bestaan: de KNZ&RV is een prachtige vereniging met een roemrijke historie. Het past onze vereniging om een identiteit en ambities te formuleren, die recht doen aan dit verleden. Welnu, de roeicommissie pakt deze positieve boodschap graag op en stelt zich de volgende doelen.

Tijdens ons lustrumjaar in 2022 willen we dat onze roeiteams serieus presteren op wedstrijden die er toe doen. Bij de roelbankroeiers hebben we het dan bijvoorbeeld over wedstrijden als de Head of the River, de Spaarne Lenterace, maar ook de Tromp Boatraces; bij de gig-roeiërs uiteraard over Muiden-Pampus-Muiden, maar ook over 'de Scilly's'.

Daarnaast willen we dat onze Vereniging in de breedtesport van zich laat horen. Dat kan door in groten getale deel te nemen aan de diverse toer- en prestatietochten in binnen- en buitenland. Ten slotte spelen we in 2022 weer een rol van betekenis bij organisaties en evenementen, waarvan de KNZ&RV (mede) aan de wieg gestaan heeft: De Koninklijke Nederlandse RoeiBond, de Amsterdamse RoeiBond en de Koninklijke – Hollandbeker Wedstrijden. Om deze niet geringe ambities te verwezenlijk zullen we in de komende jaren ontwikkeling moeten zien in drie pijlers: Vloot, Opleiding & Coaching en Activiteiten. De roeicommissieleden die zich de komende jaren hiervoor zullen inzetten, maken zich hieronder graag aan u bekend.

Harald Kruithof: voorzitter

Nadat de realiteit eind jaren '80 kennelijk gebood om de aandacht van het roeien enigszins te verleggen naar andere activiteiten binnen de KNZ&RV, hebben we in de afgelopen jaren een ware herleving van het roeien gezien.

Als roeier en coach in hart en nieren is het me een eer en een plezier om in de voetsporen te treden van mijn directe voorgangers en de illustere bestuurders uit het verleden, teneinde de prominente positie van de KNZ&RV binnen de roeiwereld opnieuw op te bouwen. Samen met de andere bestuursleden en roeicommissieleden spreek ik graag met onze leden/roeiers over de wijze waarop we dat het best kunnen doen.

Hellen Goorse: wedstrijdroeien

Van jongs af aan heb ik liefde voor watersport van huis uit meegekregen; eerst (wedstrijd) zeilen in open bootjes en later scherpe jachten. Sinds '99 kom ik op de Vereniging en ben ik er meerdere keren per week te vinden om te roeien, sturen, zeilen of gewoon voor de gezelligheid. Inmiddels zit ik nu twee jaar in de roeicommissie. In de nieuwe samenstelling van de roeicommissie ben ik commissaris wedstrijden. Naast het coördineren van bootindelingen, wedstrijdorganisaties en deelname aan de Dutch Pilot Gig Association zal ik me ook bezig houden met het opzetten van coaching en coach opleiding.

Lieke den Biggelaar: toerroeien

Sinds 2011 ben ik lid van de KNZ&RV als gigroeier bij de Dutchesses.

Wij roeien op donderdagavond.

Een deel van ons team is inmiddels ook enthousiast geworden voor het roelbankroeien en heeft les genomen bij roeicentrum Berlage.

Ik ben zowel lid van de walcommissie als de roeicommissie en kan zo de rol van linking-pin tussen beide commissies vervullen. Binnen de roeicommissie houd ik mij bezig met het toerroeien. Hieronder vallen o.a. de Rowalong, Voga Longa en de Hel van Texel. Wij zijn van plan om in de toekomst toertochten meer te promoten en/of te organiseren. Suggesties zijn altijd welkom.

Waldo Berenschot: roei-instructie

Mijn taak binnen de roeicommissie is zorg te dragen voor een plan opleiding en coaching. Dit gebeurt in nauwe samenwerking met Roeicentrum Berlagebrug met wie ik goede connecties heb.

Aandacht voor opleiding en coaching levert betere individuele en teamprestaties

en beschermt de vloot en het materiaal tegen schade door gebruikers te leren hoe hiermee om te gaan.

Pieter van Akkerveen: vloot en materiaal

De 'R' van de Koninklijke herleeft: van twaalf gladroeiers en een 20-tal Pilot Gigroeiers in 2002 is het aantal roeiers gestaag gegroeid naar meer dan 160! En ook de vloot: van twee Yole de Mers, een zeewaardige dubbel gestuurde vier uit Bretagne, naar tien boten voor het gladroeien en van twee naar vier 'Pilot Gigs'. Ik heb als commissaris materiaal de verantwoordelijkheid voor het beheer van de vloot. Een Beheersplan met een Onderhoud schema is vrijwel gereed. Samen met de Roeicommissie werk ik aan een toekomstvisie voor het roeien bij de Koninklijke en een daarbij passende vlootopbouw.

Marcel Revet: penningmeester en bestuur Koninklijke Holland Beker

Ik ben in mijn studententijd begonnen met roeien als gevolg van het Olympisch Goud in Seoul destijds behaald door Rienks en Florijn.

Na mijn studententijd is roeien een tijdje uit beeld geweest. Ongeveer acht jaar geleden weer begonnen bij De Hoop in vier en acht. Inmiddels al

weer ruim drie jaar lid als gig roeier in Muiden en sinds begin vorig jaar lid van de roeicommissie. In die rol heb ik vorig jaar mede de RowaLong georganiseerd en de financiële zaken binnen de commissie opgepakt. Sinds eind vorig jaar ben ik penningmeester van de Koninklijke Holland Beker, de meest prestigieuze roeiwedstrijd in Nederland, waar de wereldtop (ca 650 ploegen uit 20 landen) haar kunnen vertoont. Namens de Koninklijke probeer ik daar deze wedstrijd weer een echt Koninklijk tintje te geven. Daarnaast heb ik samen met Hellen zitting in het bestuur van de Dutch Pilot Gig Association en betrokken bij de coördinatie van het gig roeien binnen de Koninklijke.

Jacqueline Lambert: secretaris

Zo'n kleine tien jaar roei ik nu bij de 'Koninklijke' in het team 'Tante Agaath'. Als onervaren roeier ben ik gestart in de kuikensloep en sinds een jaar of drie nu in de pilot gigs. En dit alles met heel veel plezier.

Volledig onverwachts werd ik recent door Harald gevraagd om zitting te nemen in de roeicommissie, en nog verrassender was de positie die Harald in gedachte had: secretaris.

Harald vertelde zijn ambitieuze plannen en het trok mij zeer aan samen met een club goede maar ook vooral leuke mensen hieraan mee te werken. In de breedste zin van het woord sta ik voor de taak 'communicatie' zowel intern als extern. Intern kunt u dan denken aan het aanleveren/coördineren van roeiverlagen in de nieuwsbrief en in de Bij Vlagen. In deze uitgave

vindt u daar al voorbeelden van.

Tevens ben ik de 'drum beat' voor het enthousiasmeren van leden voor wedstrijden en evenementen. Dat heeft u op facebook al kunnen zien op de pagina KNZ&RV waar de voor het eerst georganiseerde 'KNZ&RV Onderlinge Wedstrijden' van 29 augustus worden aangekondigd.

Voor de externe communicatie zoek ik ingangen en wegen voor meer bekendheid en - zoals dat met een mooi Engels woord heet - 'exposure' van de Vereniging.

De Roeicommissie

Row row row your boat, gently down the stream...

Zaterdag 16 mei jongstleden, een prachtige ietwat druilerige dag voor de jaarlijkse Rowalong. Terwijl zo'n vijftig deelnemers zich al koffiedrinkend en taartend klaar maakten voor de tocht, boog de organisatie zich over de bootindeling. Gig- en gladroeier jong en oud werd kundig bij elkaar gevoegd, wat resulteerde in een indrukwekkende stoet van boten, bestaande uit 4 gigs, een yole-de-mère, een wherry en een C4.

Na gezamenlijk de sluis getrotseerd te hebben lag daar de Vecht, gehuld in miezerregen, maar niet minder mooi. Een tocht van zo'n 8,5 km, kronkelend door het 'buiten van de Randstad', richting Weesp. Onderweg werd er bijgepraat, ingehaald, werd slag en schip bekeken en besproken. Men verheugde zich op de lunch die na elke bocht dichterbij leek te komen. Eenmaal daar werden de schoenen ontvetterd en werd boot na boot met beleid op het koeienstrandje vlot getrokken.

Een korte wandeling door het natte gras, onder het toezien van een kudde nieuwsgierige paarden, leidde de roeiers en hun stuurlieden naar de indrukwekkende, midden in een weidse polder gelegen, IJslanderstoeterij frá Skoti. Na een warm (en droog) welkom en een welverdiende toast op de behouden vaart, schoof men bij elkaar aan tafel om te kunnen genieten van een keur aan heerlijke lunchgerechten. Neeltje van Kaneeltje Catering had alles samen met de organisatie tot in de puntjes verzorgd. Spijs en wijn verwarmde de roeiende mens en ondertussen klaarde het weer op.

De terugtocht verliep voorspoedig, volgboten staken de roeiers de ogen uit met het voortzetten van de tijdens de lunch ingezette borrel en al slingerend terug over de Vecht kwam daar het vertrouwde Muider slot ras in zicht. Eenmaal terug werd er onder het genot van een drankje en een zonnetje nagepraat, met als conclusie; het was een zeer geslaagde dag. Dank!

Isabella Visser

De Koninklijke roeit (opnieuw) op de Voga Longa

Op 24 mei organiseerden de Venetianen voor de 41e keer de 'Voga longa' ofwel 'Lange tocht', een roeitocht van 32 kilometer vanaf het San Marco plein, over de de laguna naar de eilanden Burano en Murano en terug. De tocht was ontstaan toen de gondeliers het stadsbestuur voorstelden één dag per jaar nu eens alle verkeer voor motorboten te verbieden. Dit bleek een groot succes en over de jaren groeide het aantal deelnemers uit Italië, maar vooral ook het buitenland, aanzienlijk. Op de genoemde Zondag verzamelden zich wel zo'n 2000 vaartuigen, aangedreven door, naar verluid, zo'n 6.500 sportievelingen.

Ook dit jaar was Muiden vertegenwoordigd met een smaldeel, bestaande uit een gemengde gig en twee gladde vieren: één mannenboot met Gijs Maks, Bonno Hylkema, Kees Verlare, Piet Koeleman en de chroniqueur dezees en één vrouwen-boot met Vicky Maks, Alice Molenkamp, Lieke den Biggelaar, Carry Verlare en Leonie van der Plas. Deze laatste vier verdienen beslist een vermelding, want de dames, van huis uit gig-roeisters, hadden zich in aller ijl tot echte roeisters ontwikkeld door een spoedcursus bij de roeicentrum 'De Berlagebrug' in Amsterdam te volgen. Zij overtroffen alle verwachtingen door vrijwel de gehele tocht stug in het spoor van de mannenvier te roeien. En zo lagen er dan 2000 vaartuigen 's morgens klaar in de laguna voor het grote plein van de Serenissima: veel kano's Canadese en gewone, soms ook

door twee of zelfs vier personen voortbewogen, lange drakenboten, bemand door vooral Duitsers, Fransen en Engelsen, sloepen en gigs, voornamelijk uit Nederland, gondels, niet zelden door zes of meer bemand/bevrouwd en, tot slot, vele gladde vieren. Deze laatste waren vooral van een kleine vijftien Nederlandse roeiverenigingen, waaronder vrijwel alle studenten-roeiverenigingen en een aantal burger-roeiverenigingen zoals KNZ&RV, Tromp, 't Spaarne (waarmee de botenwagen werd gedeeld) maar ook de Zwolsche, Kampen, Leeuwarden e.d. Waren de voorafgaand drie dagen gekenmerkt door regen, grijze luchten en wind, die zondag was de hemel blauw, was de wind vertrokken en de zee zilverkleurig, vooral bij het opspatten van het water door duizenden riemen, peddels en spanen.

Om 9.00 uur precies klonk een oorverdovend kanonschot en daarop begon de grote campanile van de San Marco te luiden: het startsein waarop de armada zich in beweging zette richting de eilanden.

Een Zwitserse gladde vier wist meteen om te slaan en de drenkelingen moesten worden gered. Wat deden ze er ook. Stilzwijgend hadden de Muiden-vieren afgesproken niet onmiddellijk aan het hoofd van de vloot te varen, maar zich te nestelen in het middendeel van de vloot, waar veel meer te zien was.

Zo ontwaarden wij zelfs een enkele waterfietsen en zelfs een plank-roeier en werd de aandacht tamelijk afgeleid door een hoogblonde gondelierster die in een miniem rokje met negen mannen een mega-gondel voortstuwde. De eilanden met terra kleurige huizen naderden snel en tussen door werd even terra firma gezocht om de meegenomen delicatessen te kunnen verorberen. We voeren in fraaie stijl om Burano heen en door het hoofdkanaal van het glasblazerseiland Murano, nagestaard door afgunstige toeristen. Met de middagzon in de rug werd de terugtocht aanvaard en men keerde in Venetië terug. Bij het binnenvaren door een smal verbindingskanaal naar de Canal Grande, werd het reuze amusant: Het kanaal was smal en er stond een krachtige stroom die voortdurend boten dwars trok waardoor er uiterst serieuze opstoppingen ontstonden. Vooral bij een kleine copie van de Rialto-brug waar zelfs kikvorsmannen waren ingezet om boten in de juiste koers te zetten en mensen tegen verdrinking te vrijwaren. De botenparade lag meestentijds muurvast en bood een boeiend beeld van in allerlei talen schreeuwende en ruziënde bemanningen.

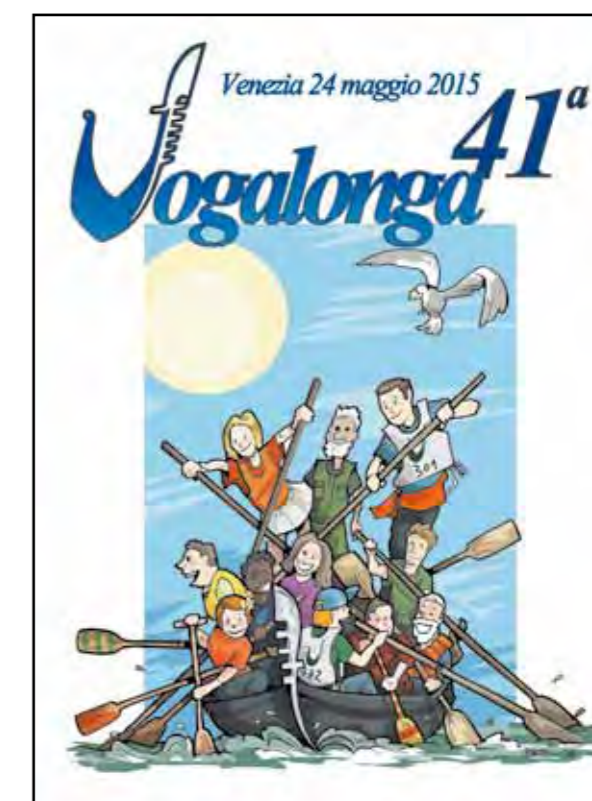
Door intelligent gebruik van alle middelen wist de mannenvier zich evenwel vaardig door de chaos te wrikken en de opera achter zich te laten. Even verderop werd aangelegd en werd met bier op de damesvier gewacht. Gesterkt door de gedachte dat de dames het allerminst op prijs zou hebben gevonden in deze benarde positie door ons te worden geholpen. Zo ging het dan verder over het majestueuze Canal Grande, onder de Rialto-brug door terug naar het San Marco plein. De blikken van de toeschouwers werden onwillekeurig getrokken van de voort plonzende andere roeiboten naar de krachtige en soepele slagen van Muiden-vieren. Het publiek juichte. Aangekomen bij het San Marco plein ontvingen wij een fraaie oorkonde én een uiterst artistieke medaille. Door verplichtingen elders konden noch het organiserend comité noch de burgemeester helaas de beide vieren van de KNZ&RV niet persoonlijk bedanken voor het vertoonde fraaie roei-werk. Zo is nu eenmaal het leven.

Nadat de versierselen waren omgehangen werd de terugtocht naar de aanlegplaats aanvaard. Deze bevond zich op een afgelegen terrein 4 km. van de start/finish verwijderd, hetgeen het aantal afgelegde roeikilometers die dag tot een indrukwekkende 40 verhoogde. De aanlegplaats werd voor alle gladde roeiboten gebruikt en de faciliteiten werden er door de verschillende

nationaliteiten als uitsluitend acceptabel voor Italianen zelf bestempeld. Hoog boven de hoofden werden de vieren, en een enkele acht of wherry via smalle kades en smalle bruggetjes naar de botenwagens vervoerd, waar zij op werden getild nadat zij van riggers, bankjes, vlaggen en vanen waren ontdaan.

De tocht had weliswaar de nodige inspanning vereist maar allen waren, zelfs matig getraind, nog zeer wel in staat naar het simpele klooster-hotel terug te wandelen. 's Avonds werd op een pittoresk plein gegeten en gedronken, werd Alice uitgebreid bedankt voor haar voortreffelijke voorbereidingswerk en werd er, evenals de voorgaande avonden, uitgebreid over zaken van levensbeschouwelijke en andere aard gesproken. Het was allemaal inderdaad mooi geweest.

Theo L. van Maaren

De beste verkoopkansen voor uw motor- of zeiljacht.

- ✓ Courtage vanaf 4%, no cure no pay.
- ✓ Intensieve promotie op ruim 20 (inter)nationale websites
- ✓ 7 dagen per week bereikbaar tot 21.00 uur.
- ✓ Ook 's avonds bezichtigen.
- ✓ EMCI gecertificeerd en lid NBMS.
- ✓ Verkoopkantoren rondom het IJsselmeer
- ✓ Inruil & inkoop

Meer informatie? Kijk dan op www.zuiderzee-jachtmakelaars.nl of bel ons op 035-2600013 voor een afspraak op één van onze kantoren. Een e-mail sturen kan ook info@zuiderzee-jachtmakelaars.nl

ZUIDERZEE JACHTMAKELAARS

VERKOOP VANUIT DE EIGEN LIJPLAATS

IJsselmeer • Markermeer • Gooimeer • Veluwemeer • Ketelmeer

OOK ADVERTEREN?

Voor advertenties in Bij Vlagen
neemt u contact op met het secretariaat van
de Koninklijke Nederlandse Zeil- & Roeivereeniging
secretariaat@knzrv.nl

telefoon 0294 26 15 40

(Voor leden van de KNZ&RV geldt een korting van 25%)